

ται καὶ αὐτὸ καὶ ἀδυνατῶς, ἀλλὰ αὐτὸ
 γε τὰ ἀδυνατῶς χάριν ἔχει, οὐ ψυχρο-
 τητά. ὃ δὴ καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις
 σαπρούς τῆς θείας, ὅτι φύσει κινδυνώ-
 δει πρᾶγμα καὶ δυσκατορθώτου, ἐχρή-
 σατο ἐπικαρίτως. καὶ περὶ μὲν ψυχροτη-
 τος καὶ ὑπερβολῆς τοσαῦτα. νῦν δὲ πε-
 ρὶ τοῦ γλαφυροῦ χαρακτῆρος λέξομεν.

Λευκότεροι χιόνος. ἢ κατὰ τὸ ἀδιώα-
 τον. ὥς τὸ, Οὐρανὸς ἐσηρίξε κάρη. παρ-
 σα μὲν ἐν ὑπερβολῇ, ἀδιώατος ἐστίν·
 οὔτε γὰρ αὐτὸς χιόνος λευκότερον γένοιστο,
 οὔτ' αὐτὸς ἀνέμω θίγειν ὄρειον· αὐτὸ μάλιστα
 ἢ ὑπερβολῇ ἢ εἰρημένῃ, ἐξαίρετως ὀνό-
 μαζεται ἀδιώατος. διὸ δὴ καὶ μάλιστα
 ψυχρὰ δοκεῖ πᾶσα ὑπερβολή, διότι
 ἀδιώατω ἔοικε. διὰ τοῦτο δὲ μάλιστα
 καὶ οἱ κωμωδοποιοὶ χρωῖνται αὐτῇ, ὅτι ἐκ
 τῆς ἀδιώατου ἐφέλκονται τὸ γελοῖον,
 ὥς περ ἐπὶ τῶν περσῶν τῆς ἀπληστίας
 ὑπερβαλλόμενός τις ἔφη. Οἱ περσὶς ἐ-
 ζέχεζον ὄλυ, καὶ Οἱ βοῦς ἐν ταῖς γνά-
 θοις ἔφερον. τῇ δὲ αὐτῇ εἰδους ἐστὶ, καὶ
 τὸ Φαλακρότερος εὐδίας. καὶ τὸ Κολο-
 κιώτης ὑγιέσερος. τὸ δὲ Χρυσοῦ χρυσο-
 τέρα, τὸ σαπφικόν, ἐν ὑπερβολῇ λέγε-
 ται

ΦΑΛΗΡΕΩΣ. 67

τούτω γὰρ αὐτόθεν μικρὰ ἀναδῆναι ὄν-
 τι, ἐπιζα γαδουμε', ὡς οἱ τὰ μικρὰ πο-
 νηρὰ ἔθην ἑῶντες, ὁ δὲν τοῖς μείζοσι πο-
 νηροῖς ἀνοίγνυσιν, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῖς μι-
 κροῖς παρανομήμασι χρεῖσται μάλ-
 λον, οὐκ ἐπὶ τοῖς μεγάλοις. καὶ τὴν
 παροιμίαν ἐποίησαμεν: ἀφ' ἧ δέ τον ἡ-
 μισυ παντός, ὡς εἰκὴν αὐτῷ τὰ σμυ-
 κρὰ κακὰ. ἢ καὶ ὅτι οὐδὲν κακὸν μικρόν
 ἐστίν. οὕτω μὲν δὴ ἐξέσω καὶ τὸ μικρὸν
 κατόρθωμα ἐξαίρετον μέγα. οὐ μὲν ὥστε
 ἀπρεπὲς τι ποιεῖν, ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ
 μέγα κατασμικρύνεται χρηστῶς πολ-
 λάκις, οὕτως αὖ καὶ τὸ μικρὸν ἐξαίρετον
 μάλισμα δὲ ἢ ὑπερβολὴ ψυχρότατες
 πάντων. τρίτη δέ ἐστι: ἡ γὰρ καὶ ὁμοι-
 ὂτη τα ἐκφέρεται. ὡς τὸ, Θεὸν δ' αὖτι-
 μοισιν ἑμοῖοι: ἢ καὶ ὑπεροχὴν ὡς τὸ,

86 ΔΗ ΜΗ ΤΡΙΟΤ

λου φησιν. Ούτες δὲ ποταμὸς ἑὺ, μέ-
 γας μὲν οὐ, καλὸς δὲ: τῇ γὰρ βραχύ-
 τητι τῆς συνθέσεως, καὶ τῇ ἀπολήξει
 τῇ εἰς τὰ δὲ, μονοτονικὴ ἐπέδειξεν ἡμῖν
 μικρὸν ποταμὸν. ἕτερος δὲ τις ἑρμηνεύων
 ὁμοιοντὰ τήλεβόα ποταμῷ ἔφη, ὅς
 ἀπὸ τῶν λαυρικῶν ὀρέων ὀρμόμενος ἐκ
 διδοῖ ἐς θάλασσαν, καθάπερ τὸν νεῖ-
 λον ἑρμηνέων κατακρημνιζόμενον, ἢ τὸν
 ἵστρον ἐμβάλλοντα. πάντα ἔν τα τοιαῦ-
 τα, ψυχρότης καλεῖται. γίνεται μὲν τοι-
 τὰ μικρὰ μεγάλα ἕτερον τρόπον. οὐ
 διὰ τῆ ἀπρεπτοῦς, ἀλλ' ἐνίοτε ὑπ' ἀνά-
 γκης. οἷον ὅταν μικρὰ κατορθώσαντα
 εἴνα στρατηγὸν, ἐξαίρειν βουλόμεθα, ὥς
 μεγάλα κατορθώκοτα. οἷον ὅτι ἔφορος
 ἐν λακεδαίμονι τὸν περὶ ἐργῶς, καὶ οὐκ
 ἐπιχωρίως σφαιρίσαντα, ἐμασίχασεν:
 τοῦ-

Φ Α Λ Η Ρ Ε Ω Σ. 65

ζοευομένῳ ἔοικε, καὶ ὁποῖόν τι τὸ ἐν τῇ
 παροιμίᾳ, κοσμούμενον ὑπερον, τοιαῦ-
 τον τι ἔστι καὶ τὸ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ἐξηρ-
 μένον ἐν μικροῖς πρᾶγμασι. καὶ τοι-
 νὺς φασὶ δεῖν τὰ μικρὰ μεγάλως λέγειν,
 καὶ σημείον τῆτο ἡγουῦται ὑπερβαλ-
 λείσης διωάμεως. ἐγὼ δὲ πολυκράτει
 μὲν τὰ ῥήτορι συγχωρῶ, ἐγκωμιάζοντι,
 ὡς ἀγαμέμνονα, ἐν ἀντιθέταις καὶ με-
 ταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἐγκωμιασικαῖς
 τρόποις: ἔπαιζε γὰρ, οὐκ ἐπαιδοῦσε,
 καὶ αὐτὸς τῆς γραφῆς ὁ οἶκος παίγνιον
 ἐστίν. παίζεις μὲν δὴ ἐξέσω, ὡς φημι: τὸ
 δὲ πρέπον ἐν παντὶ πρᾶγματι φυλα-
 κτέον. τοῦτίστι, προσφόρως ἑρμηνευτέον.
 τὰ μὲν μικρὰ, μικρῶς: τὰ μεγάλα δὲ,
 μεγάλως. καθάπερ ξενόφων ἐπὶ τῷ
 τηλεβόᾳ ποταμῷ, μικρὸν ὄντος, καὶ κα-
 λῶ

64 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τρέμοντα κ' ὠχρὰ τὰ γράμματα. τὰ
 ζαχὼν μὲν τῶν κατὰ τὴν λέξιν οὕτως
 αὐτὸ γίγνοιτο. σιωθεὶς δὲ ψυχρὰ ἢ μὴ
 ἔρρυθμος, ἀλλὰ ἄρρυθμος οὔσα, κ' δια
 πάντων μακρὸν ἔχουσα, ὥσπερ ἡ τοιαύτη
 δε. Ηκὼν ἡμῶν εἰς τὴν χώραν, Πάσης
 ἡμῶν ὁδοῦς οὔσης: οὐδὲν γὰρ ἔχει λο
 γικὸν, οὐδὲ ἀσφαλες, διὰ τὴν σιω
 χεῖν τῶν μακρῶν συλαβῶν. ψυχρὸν δὲ
 κ' τὸ μέτρα πείναι σιωχῇ καθάπερ
 πνέες, κ' μὴ κλεπτόμενα ὑπὸ τῆς συνε
 χείας: πόσημα γὰρ ἄκαιρον, ψυχρὸν
 ὥσπερ ἡ τὸ ὑπὲρμετρον, κ' καθόλου
 ἐποῖόν τι ἐστὶν ἡ ἀλαζονία, τοιούτον κ' ἡ
 ψυχρότης: ὅ, τε γὰρ ἀλαζῶν, τὰ μὴ
 προσόντα αὐτῷ αὐχεῖ, ὅμως, ὡς προ
 σόντα: ὅ, τε μικροῖς πράγμασι περι
 βάλλων οἶκον, κ' αὐτὸς ἐν μικροῖς ἀλα
 ζον.

πυνδάκωτος οὐ τραπέζουται κύλιξ,
 ἀντίτῃ ἀπύθμενος ἐπὶ τραπέξης κύ-
 λιξ οὐ τίθεται : τὸ γὰρ πρᾶγμα μι-
 κρὸν ὄν, οὐδέχεται ὅικόν τοσούτον λί-
 ξεος . γίνεται μὲντοι καὶ τὸ ψυχρὸν ἐν τρι-
 σὶν, ὥς περ καὶ τὸ μεγαλοπρεπές . ἢ
 γὰρ ἐν διανοίᾳ, καθάπερ ἐπὶ τῇ κύ-
 κλωπος λιθοβολοῦντος τὴν ναῦν τῇ ὀ-
 δυσσίᾳ, ἔφη τις, Φερεμένου τῇ λίθου
 αἶγες ἐνέμοντο ἐν αὐτῇ. Ἐκ γὰρ τῇ ὑ-
 περβεβλημένου τῆς διανοίας καὶ ἀδυνα-
 του, ἡ ψυχρότης. ἐν δὲ λέξει ὁ ἀριστοτέ-
 λης φησὶ γίνεσθαι τεζαῶς. † ὡς ἀλ-
 κιδάμας, Τυχρὸν ἰδρῶτα : ἢ ἐν σιωπῇ-
 τῷ, ὅταν διθυραμβώδης σιωπεθῇ ἡ δό-
 πλωσις τῇ ὀνέματος. ὡς τὸ Ερημόπλα-
 νος ἔφη τις, καὶ πᾶν ἄλλο οὕτως ὑπέροιχον.
 γίνεται δὲ καὶ ἐν μεταφορᾷ τὸ ψυχρὸν.

ΒΖ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

ἡμῶς ἐμονοεῖν τοὺς σικελιώτας καλὸν
οἶεται εἶναι, γῆς ὄντας μιᾶς καὶ περιρ-
ρύτου. καὶ ταῦτα πάντα εἰπὼν, γῆν
σε ἀντινήσου καὶ περίρρυτος ὡσαύτως,
ὁμῶς ἕτερον λέγειν δοκεῖ: διότι οὐχ ὡς
πρὸς μέγεθος, ἀλλὰ πρὸς ὁμόνοϊαν
αὐτοῖς ἐχρήσατο. περὶ μὲν δὲ μεγαλο-
πρεπείας τοσαῦτα.

Ὡς περ δὲ παράκειται φαῦλα πινὰ
ἀσείρις πῶν. οἷον θάρρει μὲν, τὸ θρά-
σος: ἡ δ' αἰχὺνη, τῇ αἰδοῖ, τὸν αὐτὸν
πρῶτον καὶ τῆς ἐρμηνείας τοῖς χαρακτῆρ-
σι παράκεινται διημαρτημένοι τινές.
πρῶτα δὲ περὶ τῆς γαιτριῶντος τῶ μεγα-
λοπρεπεῖ λέξομεν. ὄνομα μὲν τῶν αὐ-
τῶ ψυχρὸν: ὀρίζεται δὲ τὸ ψυχρὸν θεό-
φρασος οὕτω. Ψυχρὸν ἐστὶ τὸ ὑπερβάλ-
λον τὴν οἰκίαν ἀπαγγελίαν, οἷον Α-
των-

Φ Α Λ Η Ρ Ε Ω Σ Ο

ποτέ ἐπιφωνήματος. τὸ δὲ, Νήπιος
οὐδ' ἄρ' ἐμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύ-
ξεν, οὐδ' αὐτὸ ἐπιφώνημα αὐτῷ εἶη: οὐ
γὰρ ἐπιλέγεται, οὐδὲ ἐπικοσμεῖ, οὐ-
δ' ὅλως ἐπιφωνήματι ἔοικεν, ἀλλὰ προ-
σφωνήματι, ἢ ἐπικερτομήματι. τὸ δὲ
ποιητικὸν ἐν λόγοις, ὅτι μὲν μεγαλο-
πρεπές, καὶ τυφλῶ δῆλόν φασι. πλεον-
οὶ μὲν γυμνῇ πάνυ χρώνται τῇ μιμήσει
τῶν ποιητῶν: μᾶλλον δὲ οὐ μιμήσει,
ἀλλὰ μεταθέσει, καθάπερ ἡρέδοτες.
Θουκυδίδης μέντοι καὶ λάβη παρὰ
ποιητῆς, ἰδίως αὐτῶ χρώμενος, ἰδίον
τὸ ληφθὲν ποιεῖ. οἷον ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ
τῆς κρήτης ἔφη. Κρήτη τίς γὰρ ἐστὶ μέ-
σω ἐνὶ ὄνῳπι πόντῳ Καλήτη καὶ πύρρα,
φερίρ' ῥυτος. ὁ μὲν δὲ ἐπὶ τῷ μεγέθους
ἐχρήσατο τῶν φερίρ' ῥυτος: ὁ δὲ Θουκυ-

ΒΟ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

Ἰδούσεως. Πρὸς δὲ π καὶ τὸ δε μείζων
 ἐπίφριση ἔμβαλε δαίμων. Μὴ παρ
 ὦναι θίντες ἔριν σήσαντες ἐν ὑμῶν. Αλ
 λήλοις τρώσῃτε. εἴτα ἐπιφώνει· Αὐτὸς
 γὰρ ἐφέλκεται αἰδρα σείδρος. καὶ κα
 τάλου τὰ ἐπιφώνημα τοῖς τὸν πλεόκον
 ἔοικεν ἐπιφώνημασι· γείσοις λέχο, καὶ
 ζιγλύφοις, καὶ πορφύραις πλατέαις.
 οἷον γὰρ π καὶ αὐτὸ τον ἐν λόγοις πλού
 του σημειῶν ἐστίν. δόξειε δ' αὖ καὶ τὸ ἐν
 θύμημα ἐπιφώνηματος εἶδος π εἶναι,
 καὶ ὅτι μὲν· εἰ γὰρ κόσμος ἔνεκεν, ἀλλὰ
 ἀποδειξέως παρα λαμβάνετα, πλήρ
 ἐπιλεγόμενον γε ἐπιφωνηματικῶς. ὡ
 σαύτως τε καὶ ἡ γνώμη ἐπιφωνεμένω π
 εἰ ἔοικεν ἐπὶ προηρημένοις. ἀλλ' εἰ δ' αἰ
 νη ἐπιφώνημα ἐστὶ· καὶ γὰρ προλέγε
 ται παλαιάκις. λαμααίει μὲν τοι χῶραι

πολλαχού ὕγκηρόν. ὥς περ Αἴας δὲ μέ-
 γας αἶν ἐφ' ἔκτοροι : πολὺ γὰρ μάλ-
 λον τὸς αἵαντα μέγαν ἐνέφηεν ἢ τῶν
 δύο σύμπληξις τῆς ἐπταβοείου αἰαν-
 τος. τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλούμενον ὀρί-
 ζοιτο μὲν αὖτις, λέξιν ἐπὶ κοσμοῦσαν·
 ἐς δὲ τὸ μεγαλοπρεπέσατον ἐν τοῖς
 λόγοις : τῆς γὰρ λέξεως ἡ μὲν, ὑπηρε-
 τεῖ : ἡ δὲ, ἐπικοσμεῖ : ὑπηρετεῖ μὲν ἡ
 τοιάδε. Οἷαν τὰν ὑάκινθον ἐν οὔρεσι
 ποιμένες ἄνδρες Ποσσὶ κατασεΐβουσι,
 ἐπικοσμεῖ δὲ τὸ ἐπιφερόμενον. τὸ, Χα-
 μαὶ δέ τε πορφύρον αὖθροσ : ἐπενώεικ-
 ται γὰρ τοῦτο τοῖς πραενηνεγμένοις κό-
 σμος σαφῶς καὶ κάλλος. μετὰ δὲ τού-
 των καὶ ἡ ὁμήρου ποίησις. οἷον Εὐκα-
 πνοῦ κατέθηκε, ἐπὶ οὐκ ἐπὶ τοῖσιν ἐφ' ἑκά-
 στωι τὸ πάρος τρῶιν δὲ κίων, κατέλεπται

ΣΤΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ἢ ἄλλα τοιαῦτα οὐκ ὀλίγα : ἡ σιωπὴ
μία δὲ πῇ μὲν μεγαλοπρεπῆς, καὶ μά-
λιστα ἡ ἀποσιώπησις : ἓνια γὰρ μὴ ῥη-
θῆντα μείζονα φαίνεται καὶ ὑπονοηθῆν-
τα μᾶλλον. πῇ δὲ μικροπρεπῆς : καὶ γὰρ
ἐν διλογίαις γίνεται μέγεθος. οἷον ὡς ξε-
νῶν. Τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρε τό φησι,
τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν φιλίων, τὰ δὲ καὶ
δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων : πολὺ γὰρ
οὕτω μείζον, ἢ εἴπερ ὦδ' εἶπε : καὶ διὰ
τῶν φιλίων, καὶ διὰ τῶν πολεμίων αὐ-
τῶς. πολλαχοῦ δὲ καὶ τὸ πλάγιον μεί-
ζον τῷ εὐθείῳ, οἷον Ἡ δὲ γνώμη ἡ ὡς
εἰς τὰς τάξεις, τῶν ἐλλευῶν ἐλόντων καὶ
διακνύοντων : ἀντὶ τῆς διενθροῦντο ἐλατ-
σαι, καὶ διακόψαι. συμβέβληται δὲ καὶ
ἡ ἰμοιότης τῶν ὀνομάτων, καὶ ἡ δυσφω-
νία, ἡ φαινομένη : καὶ γὰρ τὸ δυσφώνον
πολ-

θα χώραν, καὶ ὀργιλωτέρος αὐτὴ φαίνεται,
 ἐντελέστερος. νυν δὲ ὥσπερ συγκαλύμ-
 ματι τῷ λόγου, τῇ ἀλληγορίᾳ κέχρη-
 ται: πάν γὰρ τὸ ὑπανορούμενον φοβε-
 ρώτερον, καὶ ἄλλος εἰκάζει ἄλλοι: ὁ
 δὲ σαφές καὶ φοβερόν, καταφρονεῖται
 εἰκός, ὥσπερ τοὺς ἀποδεδυμένους. διὰ
 καὶ τὰ μυστήρια ἐν ἀλληγορίαις λέγε-
 ται, πρὸς ἑκτοληξιν καὶ φρίκην, ὥσπερ
 † ἐν αὐτῇ καὶ νυκτὶ. εἶκει δὲ καὶ ἡ ἀλ-
 † ληγορία τῇ αὐτῇ καὶ τῇ νυκτὶ φυ-
 λαττεῖσθαι μὲν σοὶ καὶ πὶ ταύτης τὸ συ-
 νεχές, ὥς μὴ αἴνεγμα ὁ λόγος ἡμῶν γέ-
 νηται. οἷον τὸ ἐπὶ τῆς συκίας τῆς ἰατρικ-
 κῆς, Ἀνδρείδου πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι
 πολλήσαντα. καὶ αἱ λάρκαες πολλὰ ἐν
 ἀλληγορίαις ἔλεγον ἀφοβοῦντες. οἷον,
 τὸ Διονύσιος ἐν κορινθίῳ, πρὸς φίλ. π. π. οὐκ

ξ δ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

ναυδείας εἰπόν, καὶ κρύστολέλης τὸν ἐ-
 λεφαντισήν, ἢ παρὰ τὰ κείμενα παρσε-
 νομάζοντά αὐτὸν. οἷον ὡς τὸ σκαφίλευ
 τις ἔφη τὸν τέλει σκάφειν ἐρέσσοντα: καὶ
 κρύστολέλης τὸν αὐτίτλει, οἷον τὸν μόνον
 αὐτὸν ὄντα. Ξενοφῶν δὲ Ἠλέλιξε' φησὶ
 ὁ στρατηγὸς, τέλει τον ἐλελεῦ ἀν' ἀβόησιν,
 ἢν ἀνέβόα ὁ στρατηγὸς συνεχῶς, παρ-
 ραποήσας ὀνόματι. ἐπισφαλὲς μέν
 τοι τοῦργον ὡς ἔφει, καὶ αὐτοῖς τοῖς
 ποιηταῖς, καὶ τὸ διηγεῖν μέντοι ὄνα-
 μα, εἶδος αὖ εἴη πεποιημένον ὀνόματος
 πᾶν γὰρ τὸ συνεπιθέμενον ἐκτίθειν γέ-
 γονεν δηλονότι. μεγαλείον τί ἐστι καὶ ἡ
 ἀλληγορία, καὶ μάλιστ' ἐνταῖς ἀπαρ-
 ταῖς. οἷον ὡς ὁ διανύσιος. Οἱ οἱ τεττε-
 ρες αὐτοῖς ἄσονται χαμέθιν. εἰδ' οὕ-
 τως ἀπολῶς εἶπεν, ὅτι τέ μνητέλει λοκρε-
 δα

φῶντος. Ὡς περ δὲ κύων γενναῖος ἀπὸ
νοήτως ἐπὶ κάπρον φέρεται. καὶ, Ὡς περ
ἰώπων λυθείς διὰ πειλίου γαυριῶν καὶ
ἀπολακτίζων : ταῦτα γὰρ οὐκ εἰκασί-
αις ἐπιτοίκεν, ἀλλὰ παραβολαῖς ποιη-
τικαῖς : τὰς δὲ παραβολὰς ταύτας,
οὔτε ῥαδίως ἐν τοῖς πεζοῖς λόγοις πιθε-
ναι δεῖ, οὔτε ἀνεπωλείσης φυλακῆς.

Καὶ περὶ μεταφοῶς μὲν ὡς τύπῳ
εἶρεῖν. ληπτίον δὲ καὶ σιωπῆτα ὀνόμα-
τα, οὐτὰ διδυραμβικῶς συκείμενα,
οἷόν Θεουεράτους πλάνασ. οὐδὲ, Ἀστρων
δορύπυρον στρατὸν, ἀλλ' εἰκότα τοῖς
ἐπὶ τῆς ἀληθείας συκείμενοις. καθό-
λου γὰρ ταύτῳ κανόνα ποιεῦμαι πά-
σης ὀνομασίας, νομοθέτας λέγεισαν καὶ
ἀρχιτέκτονας, καὶ τοιαῦτα πολλά ἑτέρα
ἀσφαλῶς σιωπῆσαι. ἔξει μὲν τοιοῦτο

σιω-

§ 2 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Τ

ὥς εἰ δὲ μοι δοκεῖν τοῖς κυρίοις. τοῦτον ἐγ-
 γὰ καὶ ἀνά τιθεμαι τῆς ἐν λόγοις μετα-
 μορφῆς, τὴν τῆς σκυληθείας τέχνην, εἴτε
 φύσιν. οὕτω γοῦν ἕνα μετλήει κεν ἡ συ-
 γκρίθῃ καλῶς, ὥς οὐδὲ κυρίων ἐπιιδεή-
 θημεν, ἀλλὰ μεμένηκεν ἡ μεταφορὰ
 κατέχουσα τὸν τῷ κυρίου τόπον, ὡς ὁ
 τῆς ἀμπέλου ἰφθαλμός, καὶ εἴπῃ ἕτε-
 ρον τυιοῦτον. σφόνδυλος μὲν τοι καὶ κλείς,
 τὰ ἐπὶ τῷ σώματος, καὶ κτένεις, οὐ κα-
 τὰ μεταφορὰν ὀνόμασαι, ἀλλὰ κατὰ
 ὁμοιότητα. διὰ τὸ εἰκέναι τὸ μὲν κτενὲς
 μέρος: τὸ δὲ, κλειδί: τὸ δὲ, σφονδύλῳ.
 ἐπὶ αὐτὸ μὲν τοι εἰκασίαν ποιῶμεν τὴν με-
 ταφορὰν ὡς περὶ λέγεται, σοχαγέον τῷ
 σκυττίμου καὶ τῷ μηδὲν πᾶν τῷ ὥς περ
 προσιδέναι. ἐπεὶ πᾶν αὐτὴ εἰκασίας πα-
 ραβολὴ εἶναι ποικιλική. οἷον τὸ τῷ ξυνο-
 φῶν-

Φ Α Λ Η Ρ Ε Ω Σ Σ Τ

συνόμασεν. εἰ δέ τις μεταβαλὼν εἴποι
ἐκ φαλαγγίσασαν τὴν θάλασσαν, τὰ
χα μὲν, οὐδὲ οἰκείως μετόισι: πάντα
δὲ πάντως μικροπρεπῶς. ἔτιοι δὲ καὶ
ἀσφαλίζονται τὰς μεταφοὰς ἐπιθε-
τοῖς ἐπιφερομένοις, ὅταν αὐτοῖς κινδύ-
νῳ δειξέτωσαν. ὡς ὁ θύογνις παρατί-
βεται τὸν τόξον φόρμιγγα ἄχορδον ἐπὶ
τὸν τὰ τόξῳ βάλλοντος: ἡ μὲν γὰρ φόρ-
μιγξ, κινδυνῶδες ἐπὶ τῷ τόξῳ: τὰ δὲ
ἄχορδῳ ἡσφάλισται: πάντων δὲ καὶ τῶν
ἄλλων ἡ συνήθεια, καὶ μάλιστα μετα-
φορῶν, διδάσκαλος: μικροῦ γὰρ χιδὸν
πάντα μεταφέρουσα λανθάνει, διὰ τὸ
ἀσφαλῶς φεταφέρειν, λευκὴν τε φανήν
λέγουσα, καὶ ὅξιν ἀνδρωπὸν, καὶ τρα-
χὺ ἡ θοῶς, καὶ μακρὸν ῥήτορα, καὶ τὰ ἄλ-
λα, ὅσα οὕτω μεταφέρεται μοναχῶς,

ΣΟ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

ται μὴ λανθάνειν, ὅτι ἔναι μεταφορᾷ
 μικροπρέπειαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μέ-
 γθος: καὶ τοι τῆς μεταφοᾶς πρὸς οἷ-
 ον λαμβανομένης, ὡς τὸ, Ἀμφὶ δ' ἑσάλ-
 πιγξεν μέγας οὐρανός: ἔρανόν γὰρ ὅ-
 λον ἤχουῦται, οὐκ ἐχρὴν προσεικάσαι
 ἤχουσιν σάλπιγγι. πλεὺς εἰ μή τις ἄ-
 μα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ τῆς ὁμήρου, λέ-
 γων, ὡσαύτως ἤχησεν μέγας οὐρανός,
 ὡς αὖ ἤχῃσιν σαλπίζων ὅλος οὐρα-
 νός: ἑτέραν τῶν ἐπινοήσωμεν μεταφορᾷ
 μικρότης αἰτίαν γινομένην μᾶλλον,
 ἢ μεγέθους: δεῖ γὰρ ἐν τῶν μειζόνων,
 μεταφέρεις εἰς τὰ μικρά, οὐ τὸ ἐναντίον.
 οἶον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν. Ἐπεὶ δὲ πορε-
 υμένεον ἐξεκύμηνε τὴν τῆς φάλαγγος:
 πλεὺς γὰρ τῆς ταξείας παρεκτροπὴν ἐκ-
 κομίσθησιν θαλάσῃ εἴπασιν καὶ προ-
 σέωσαν.

καλουμένη, ὅταν τὰ ἄψυχα ἐνεργουῦ-
 τα εἰσάγῃται καθάπερ ἔμψυχα, ὡς
 τὸ ἐπὶ τῷ βέλους. Οὐβελὴς καὶ ὅμι-
 λον ἐπιπτέειν μενεαίνων, καὶ τὸ, Κυρ-
 τὰ, φαληριόωντα : πάντα γὰρ ταῦτα,
 τὸ φαληριόωντα καὶ τὸ μενεαίνων, ζώ-
 ηκαῖς ἐνεργείαις ἔοικεν. ἓν μὲν τοι σα-
 φές ἐστιν, ἐνταῖς μεταφοαῖς λέγεται καὶ
 κυριώτερον, ἢ περ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις.
 ὡς τὸ, Βφριξεν δὲ μάχη : οὐ γὰρ αὖ τις
 αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων, ἔτ' ἀλη-
 θές ἐστιν εἶποι, οὔτε σαφές ἐστιν : τὸν γὰρ
 ἐκ τῶν δοράτων κλόνον γινόμενον του-
 τοῖς ἡρέμα ἦχον συνεχῶς, φρίσσουσαν
 μάχην, προσηγόρευσεν, καὶ ἅμα ἐπέ-
 λκπταί πως τῆς κατ' ἐνέργειαν μετα-
 φορᾶς τῆς προηρημένης, πλεὺς μάχην
 φρίσσεις εἰπὼν, ὡς περ ζῶον. δεῖ μὲν

D

τοι

παποδίδονται, ὥσπερ αἱ προαρημέναι·
 εἰπεὶ τὴν ὑπώρκειαν μὲν τῆς ἰδῆς πόδα
 ἐξελὼ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν: τὸν δὲ τῆ ἀν-
 θρώπου πόδα, οὐκ ἐπὶ ὑπώρκειαν εἶ-
 πεῖν. εἰπὰν μὲν τοι κινδυνώδης ἢ με-
 ταφορὰ δοκῇ, μεταλαμβάνειδω εἰς
 εἰκασίαν: ἔτω γὰρ ἀσφαλέστερα γίνου-
 ῖτ' αὖ. εἰκασία δ' ἔστι μεταφορὰ πλεονα-
 ζουσα. οἷον εἴη, τότε τὰ πύθωνι τῷ ρή-
 τορι ρέοντι καθ' ὑμῶν: προαεῖς εἴποι,
 ὥσπερ ρέοντι καθ' ὑμῶν: ἔτω μὲν γὰρ
 εἰκασία γέγονε καὶ ἀσφαλέστερος ὁ λό-
 γος: ἐκείνως δὲ μεταφορὰ καὶ κινδυνώ-
 δέστερος. διὸ καὶ πλάτων ἐπισφαλέ-
 τι δοκεῖ πρῶτον, μεταφοραῖς μᾶλλον χρῶ-
 μινος, ἢ εἰκασίαις. ὁ μὲν τοι ξενόφων, εἰ-
 κασίαις μᾶλλον. ἀρίστη δὲ δοκεῖ μετα-
 φορὰ τῇ ἀρίστοτελει, ἢ κατ' ἐνέργειαν
 κα-

Θημαλλον : οὕτω γὰρ ἔξει τὸν οἶκον : ἡ
 δὲ κυρία καὶ σωήθης, σαφὴς μὲν αἰεὶ :
 τῇ δὲ καὶ εὐκαταφρόνητος.

Πρῶτα μὲν τῶν μεταφοραῖς χρησί-
 ον : αὗται γὰρ μάλιστ' αὖ καὶ ἡδονῇ συμ-
 βάλλονται τοῖς λόγοις καὶ μέγεθος : μὴ
 μὲν τοι πικναῖς, ἐπεῖτοι διθύραμβον
 ἀπὸ λόγου γράφομεν : μήτε μὴν πόρ-
 ρωθεν μετενέω ἐγμέναις, ἀλλ' αὐτό-
 ρωθεν, καὶ ἐκ τῆς ὁμοίου. οἷον ἔοικεν ἀλ-
 λήλοις στρατηγός, κυβερνήτης, ἡνίοχος :
 πάντες γὰρ οὗτοι ἀρχόντες εἰσιν. ἀσφα-
 λῶς τῶν ἐρεῖ καὶ ὁ τὸν στρατηγὸν κυβερ-
 νήτης, ἡνίοχος : πάντες γὰρ οὗτοι ἀρχόν-
 τες εἰσιν. ἀσφαλῶς τῶν ἐρεῖ καὶ ὁ τὸν
 στρατηγὸν κυβερνήτῳ λέγων τῆς πό-
 λεως, καὶ ἀνάπαλιν ὁ τὸν κυβερνήτῳ,
 ἀρχοντά τῆς νηὸς. οὐ πάσαι μέντοι αἰ-

46 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

φος, καὶ τοῦτο εὐθύς ἔλεγεν εἶναι τῆς
 γραφικῆς τέχνης οὐ μικρὸν μέρος, τὸ
 λαβόντα ὕλῃ εὐμεγέθη γράφειν, καὶ
 μὴ κατακερματίζειν τὴν τέλῃν εἰς μι-
 κρά. οἷον ὀρνίθια, ἢ ἀνθὴ, ἀλλ' ἵππομα-
 χίαν καὶ ναυμαχίαν. ἐνθα πολλὰ μὲν
 χήματα δεῖξειν αἰσὶν ἵππων: τῶν μὲν,
 θεόντων: τῶν δὲ, ἀνθισαμένων ὀρθῶν:
 ἄλλων δὲ, ὀκλαζόντων: πολλοὺς δ' ἀ-
 κοντίζοντας, πολλοὺς δὲ καταπίπτον-
 τας τῶν ἵππων: ὥς το γὰρ καὶ τὴν ὑ-
 πόθεσιν αὐτῇ μέρος εἶναι τῆς ζωγρα-
 φικῆς τέχνης, ὥς περ τοὺς μύθους των.
 ποιητῶν. οὐδ' ἐν τῷ θαυμαστῷ, εἰ καὶ
 ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ὅκ' πραγμάτων με-
 γάλῃ μεγαλοπρέπειᾳ γένηται. τὴν δὲ
 λέξιν ἐν τῷ χαρακτῆρι τούτῳ περιττὴν
 εἶναι δεῖ καὶ ἐξηλασμένην, καὶ αἰσιν

τος. οἷον ὡδὼν ἐπιμβαλλομένως ὡδαῖα.
ὥστε ἢ τῶν ὁμοίων σύγκρουσις, μικρὸν
ἔσαι τὶ ὡδῆς μέρος ἢ μέλισμα. περὶ
μὲν δὴ συγκρούσεως ἢ ὡς γήνοιτ' αὐτὴ με-
γαλοπρεπῆς ἐκύθρισις, λελέχθω τε-
ξαῦτα.

Ἔστι δὲ καὶ ἐν πράγμασι τὸ μεγαλο-
πρεπές: αὐτὴ μεγάλη καὶ διαπρεπῆς πε-
ζομαχία, ἢ ναυμαχία, ἢ περὶ οὐρανοῦ
ἢ περὶ γῆς λόγος: εἰ γὰρ τῆς μεγάλης
ἀκούων πρᾶγματος, εὐθύς καὶ λίγου-
τα οἶεται μεγάλως λέγειν, πολανώμε-
νος: δεῖ γὰρ οὐ τὰ λεγόμενα σκοπεῖν,
ἀλλὰ πῶς λέγεται: ἔστι γὰρ καὶ με-
γάλα μικρῶς λέγοντα, ἀπρεπῆς πο-
ιεῖν τὰ πρᾶγματα. διὸ καὶ δεινούς πᾶς
φασιν, ὥσπερ καὶ θεόπομπον, δευαῖ
ἐνδεπῶς λέγοντα. πᾶσα δὲ ὁ ζῆλος
φως

44 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

σα, ἥτοι διὰ μακρῶν. ὥς τὸ Λάαν ἄνα
 ὠθεσκέ : καὶ γὰρ ὁ εἶχος μῆκος π' ἔχεν
 ἐκ τῆς συγκρούσεως. καὶ μεμίμηται τῷ
 λίθου τὴν ἀναφορὰν καὶ βίαν. ὡσαύτως
 καὶ τὸ, Μὴ ἥπειρος εἶναι, τὸ θουκυδί-
 δειον. συγκρούονται καὶ δίφθογγοι δι-
 φθόγγοις. Ταύτην κατώκησαν μὲν
 κερκυραῖοι : οἰκιστὴς δ' ἐγένετο. ποιεῖ
 μὲν τῶν καὶ τὰ αὐτὰ μακρὰ συγκρουόμε-
 να μέγεθος, καὶ αἱ αὐταὶ δίφθογγοι. αἱ
 δ' ἐκ διαφερόντων συγκρούσεις ἐμοῦ καὶ
 μέγεθος ποιούσι καὶ ποικιλίαν ἐκ τῆς
 πολυηχίας. οἷον Ἡὼς ἐν δὲ τῷ Οἴκῳ, οὐ
 μόνον διαφέροντα τὰ γράμματα ἔστιν,
 ἀλλὰ καὶ οἱ ἦχοι : ὁ μὲν, δασύς : ὁ δὲ,
 φιλός. ὥστε πολλὰ ἀνόμοια εἶναι, καὶ
 ἐν ᾧ δαίς δὲ τὰ μελίσματα ἀπὸ τον ἱ-
 σὸς γίνεται τῷ αὐτῷ μακροῦ γράμμα-

τος

τινα ἢ λύσις καὶ ἢ σύγκρουσις, οἷον ὧδ' ἦν
ἐπιγινομένην. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν
συναλοιφῇ μὲν λεγόμενα δύσφωνα ὡς
διαρεθίντα δὲ καὶ συγκρουθίντα, εὐφω-
νότερα. ὡς τὸ, Πάντα μὲν τὰντ' αὖ κα-
λὰ ἔσιν. εἰ δὲ συναλείψας εἴποις, κα-
λὰ ἔσιν, δυσφωνότερον ἔσαι τὸ λεγόμε-
νον καὶ εὐτελίστερον. ἐν αἰγύπτῳ δὲ καὶ
τοὺς θεοὺς ὕμνεσι διὰ τῶν ἑπτὰ φων-
ηέντων οἱ ἱερεῖς, ἐφεξῆς ἡχοῦντες αὐτὰ
καὶ ἀντὶ αὐλοῦ, καὶ ἀντίκιθαίρας τῶν
γραμμάτων τούτων ὁ ἦχος ἀκούετα ὑ-
π' εὐφωνίας. ὥστε ὁ ἐξαίρων πλὴν σύγ-
κρουσιν, οὐδ' ἐν ἄλλο, ἢ μέλος ἀτεχνῶς
ἐξαίρει τῆς λόγου καὶ μουσικῆς. ἀλλὰ πε-
ρὶ τούτων μὲν οὐ καιρὸς μηκύνειν ἴσως. ἐν
δὲ ταῖς μεγαλοπρεπεῖς χαρακτηῖρε σύγ-
κρουσις. παραλαμβάνοιτ' αὖ πρίπου

42 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Τ

διαρρίψῃ ἔοικεν . οὔτε μὲν παντελῶς
 φυλάσσεσθαι τὴν συνήθειαν τῶν γραμ-
 μάτων : ληιοτέρα μὲν γὰρ οὕτως ἔσαι
 ἴσως ἢ συνήθεσις : ἀμουςοτέρα δὲ καὶ κα-
 φῇ ἀτεχνῶς, πολλὴν εὐφωνίαν ἀφαιρε-
 θεῖσα, τὴν γινομένην ἐκ τῆς συγ- κρού-
 σεως . σκεπτέον δὲ πρῶτον μὲν, ὅτι καὶ
 ἡ συνήθεια αὐτῇ συμπλήττῃ τὰ γράμ-
 ματα ταῦτα τοῖς ὀνόμασι, καὶ τοις οὐχα-
 ζομένη μάλιστα εὐφωνίας. οἷον, ἐν τῷ,
 Αἰακὸς καὶ Χιών : πολλὰ δὲ καὶ διὰ μό-
 νων τῶν φωνήεντων συνπίπτησιν ὀνόματα.
 οἷον Αἰαίη, καὶ Εὖιος : οὐδὲν τε δυσφωνό-
 τερα τῶν ἄλλων ἐστὶ ταῦτα, ἀλλ' ἴσως
 καὶ μουσικώτερα . τάγε μὲν ποιητικῶς,
 οἷον τὸ Ἡέλιος, διηρημένον καὶ συνκρο-
 εύμενον ἐπίτηδες, εὐφωνότερόν ἐστι τῷ
 ἥλιος, καὶ τὸ Ορέων, τῷ ὀρέων : ἔχει γὰρ

τινα

56 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

ναυδείας εἰπὼν, καὶ κῆρυξεν τὸν ἐ-
 λεφαντισὴν, ἢ παρὰ τὰ κείμενα παροι-
 νομαζόντα αὐτὸν. οἷον ὡς τὸ σκαφίλει
 τις ἔφη τὸν τέλει σκάφει ἐρέσσοντα· καὶ
 κῆρυξεν τὸν αὐτίλει, οἷον τὸν μόνον
 αὐτὸν ὄντα. Ξενοφῶν δὲ ἠλέλιξε· φησὶ
 ὁ στρατηγὸς, τέλει τον ἐλελεῦ ἀν' ἀβόησιν
 ἢν ἀνέβόα ὁ στρατηγὸς συνεχῶς, παρ-
 ραποιήσας ὀνόματι. ἐπισφαλὲς μὲν
 τοι τοῦτον ὡς ἔφει, καὶ αὐτοῖς τοῖς
 ποιηταῖς, καὶ τὸ διηγεῖσθαι μὲν τοι ὄνα-
 μα, εἶδος αὖ εἴη πεπωρημένον ὀνόματος
 πᾶν γὰρ τὸ συνεπιθέμενον ἐκτείναν γέ-
 γονεν δηλονότι. μεγαλείον τί ἐστι καὶ ἡ
 ἀλληγορία, καὶ μάλιστ' ἐνταῖς ἀπει-
 λαῖς. οἷον ὡς ὁ διονύσιος. Οἱ αἰεττε-
 ρες αὐτοῖς ἄσονται χαμέθιν. εἰδ' οὕ-
 τως ἀσπλῶς εἶπεν, ὅτι τὸ μνητεῖον λεγέ-
 δα

πύθετον ὄνομα ἑμοῦ καὶ ποικιλία
 τινὰ ἐκ τῆς σπουδῆσεως καὶ μέγεθος, καὶ
 ἄμα καὶ σμετομίαν τινὰ: ὄνομα γὰρ
 τεθῆσεται ἀντὶ ὅλου τῆ λόγου. οἷον αὐ
 πλὴν τῆ σίτου κομιδὴν, σιτοπομπίαν λέ-
 γης: πολὺ γὰρ οὕτως μεῖζον. τάχα δὲ
 αὐ καὶ λυθέντος ὀνόματος εἰς λόγον,
 ἕτερον τρέπον μεῖζον γένοιτο. οἷον σίτου
 πομπὴ ἀντὶ σιτοπομπίας. ὄνομα δὲ ἀν-
 τὶ λόγου τίθεται, οἷον ὡς ὁ ξενοφῶν φησὶ
 Οἱ ἐκ λῶ λαβεῖν ὄνον ἄγριον, εἰ μὴ οἱ
 ἱππεῖς διασάντες θηρῶεν διαδεχόμε-
 ροι ὀνοματι. οἷον ὅτι οἱ μὲν ὅπρια ἐν ἰδίω-
 κόν: οἱ δὲ ἀπὸ πάντων, ὑπελαύνοντες προσαι-
 ῶσιν τὸν ὄνον ἐν μεσῷ ἀπολαμβάνει-
 ναι. φυλάττεσθαι μὲν τοὶ διπλάσι
 θίναται τὰ διπλά ὀνόματα: τοῦτο γὰρ
 ἔχει λόγου πεζοῦ. τὸ εἶδος. τὰ δὲ πῆ-

φῶντος. Ωςπερ δὲ κύων γενναῖος ἀπρὸ
νοήτως ἐπὶ κάρπον φέρεται. καὶ, Ωςπερ
ἰώπων λυθείς διὰ πεισίου γαυριῶν καὶ
ἀπολακκίζων : ταῦτα γὰρ οὐκ εἰκασί-
αις ἐπιτοίκεν, ἀλλὰ παραβολαῖς ποιη-
τικαῖς : τὰς δὲ παραβολὰς ταύτας,
οὔτε ῥαδίως ἐν τοῖς πεζοῖς λόγοις πιθε-
ναι δεῖ, οὔτε ἀνεπωλείσης φυλακῆς.

Καὶ περὶ μεταφορᾶς μὲν ὡς τύπῳ
εἶρεῖν. ληπτίον δὲ καὶ συύθετα ὀνόμα-
τα, οὐτὰ διδυραμβικῶς συικείμενα,
οἷον Θεουεράτους πλάνας. οὐδὲ, Ἀστῶν
δορύπυρον στρατὸν, ἀλλ' εἰκότα τοῖς
ὑπὸ τῆς ἀληθείας συικείμενοις. καθό-
λου γὰρ ταύτῳ κανόνα ποιεῦμαι πώ-
σης ὀνομασίας, νομοθέτας λέγεισαι καὶ
ἀρχιτέκτονας, καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα
ἀσφαλῶς συκοπθεῖσαι. ἔξει μὲν τοιοῦτό

συύ-

§ 2 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

ὥς ἐομοία δοκεῖν τοῖς κυρίοις. τοῦτον ἐγ-
 γὰ καὶ νόνα τίθεμαι τῆς ἐν λόγοις μετα-
 μορφῆς, τὴν τῆς στυγερῆς τέχνης, εἴτε
 φύσιν. οὕτω γοῦν ἕνα μετλήεικεν ἡ συ-
 γκρίσις καλῶς, ὥς οὐδὲ κυρίων ἐπιιδεί-
 νημεν, ἀλλὰ μεμίνηκεν ἡ μεταφορὰ
 κατέχουσα τὸν τῆς κυρίου τόπον, ὡς ὁ
 τῆς ἀμπέλους ἰφθαλμός, καὶ εἶπ' ἔτε-
 ρον τυιοῦτον. σφόνδυλος μὲν τοι καὶ κλείς,
 τὰ ἐπὶ τῆς σώματος, καὶ κτένεις, οὐ κα-
 τὰ μεταφορὰν ὠνόμασαι, ἀλλὰ κατὰ
 ὁμοιότητα. διὰ τὸ εἰκέναι τὸ μὲν κτενὲς
 μέρος: τὸ δὲ, κλειδί: τὸ δὲ, σφονδύλιον.
 ἐπὶ μὲν τοι εἰκασίαν ποιῶμεν τῶν με-
 ταφορὰν ὡς περὶ λέγουται, σοχαγέον τῆ
 στυγερῆς καὶ τῆς μηδὲν πλείον τῆς ὥς περ
 προσιδέναι. ἐπεὶ π' ἀντ' εἰκασίας πα-
 ραβολὴ ἔσται ποικιλική. οἷον τὸ τῆς ξυνο-
 φώτ-

Φ Α Λ Η Ρ Η Ω Σ Ξ Ξ

συνόμασεν. εἰ δ' ἐπὶ μεταβαλὼν εἶπεν
ἐκ φαλαγγίσασαν τὴν θάλασσαν, τὰ
χαμὲν, οὐδ' οἰκείως μετοίσει: πάντα
δὲ πάντως μικροπρεπῶς. ἔνιοι δὲ καὶ
ἀσφαλίζονται τὰς μεταφοὰς ἐπὶ τῶν
τοῖς ἐπιφερομένοις, ὅταν αὐτοῖς κινδύ-
νῶδεις δοκῶσιν. ὡς ὁ θύογνις παρατί-
βεται τὸν τόξον φόρμιγγα ἄχορδον ἐπὶ
τὸν τὰ τόξῳ βάλλοντος: ἡ μὲν γὰρ φόρ-
μιγξ, κινδυνῶδεις ἐπὶ τῷ τόξῳ: τὰ δὲ
ἄχορδῳ ἡσφάλισαι: πάντων δὲ καὶ τῶν
ἄλλων ἡ συνήθεια, καὶ μάλιστα μετα-
φορῶν, διδάσκαλος: μικροῦ γὰρ χεδόν
πάντα μεταφέρουσα λανθάνει, διὰ τὸ
ἀσφαλῶς φεταφέρειν, λευκλή τε φωνὴν
λέγουσα, καὶ ὅξιν ἀνδρωπόν, καὶ τρα-
χὺ ἡθός, καὶ μακρὸν ῥήτορα, καὶ τὰ ἄλ-
λα, ὅσα οὕτω μεταφέρεται μονακῶς,

ΣΟΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ται μὴ λανθανέν, ὅτι ἔναι μεταφοραὶ
 μικροπρέπειαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μέ-
 γθος· καὶ τοι τῆς μεταφορᾶς πρὸς οἴ-
 σον λαμβανομένης, ὡς τὸ, Ἀμφιδι' ἑσάλ-
 πιγξεν μέγας οὐρανός· ἔρανόν γὰρ ὅ-
 λον ἤχουῦτα, οὐκ ἔχρην προσεικάσαι
 ἤχουση σάλπιγγι. πλεὺς εἰ μή τις ἄ-
 μα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ τῆς ὁμήρου, λέ-
 γων, ὡσαύτως ἤχησεν μέγας οὐρανός,
 ὡς αὖ ἤχησεν σαλπίζων ὅλος οὐρα-
 νός· ἑτέραν τῶν ἐπινοήσωμεν μεταφορὰν
 μικρότης αἰτίαν γινομένην μᾶλλον,
 ἢ μεγέθους· δεῖ γὰρ ἐκ τῶν μειζόνων,
 μεταφέρεις εἰς τὰ μικρά, οὐ τὸ ἐναντίον.
 οἶον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν. Ἐπεὶ δὲ πορε-
 υόμενον ἐξεπύμηνε τι τῆς φάλαγγος·
 πλεὺς γὰρ τῆς ταξίας παρεκτροπὴν ἐκ-
 καταπόρῃσι θαλάσῃ ἐκασί καὶ προ-
 σέει

καλουμένη, ὅταν τὰ ἄψυχα ἐνεργοῦν-
 τα εἰσάγῃται καθάπερ ἔμφυχα, ὡς
 τὸ ἐπὶ τῷ βέλους. Οἷον βελὴς κατ' ὁμι-
 λον ἐπιπτέει μενεαίνων, καὶ τὸ, Κυρ-
 τὰ, φαληριόωντα : πάντα γὰρ ταῦτα,
 τὸ φαληριόωντα καὶ τὸ μενεαίνων, ζώ-
 ηκαῖς ἐνεργείαις ἔοικεν. ἓν μὲν τοι σα-
 φές ἐστιν, ἐνταῖς μεταφοραῖς λέγεται καὶ
 κυριώτερον, ἢ περ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις.
 ὡς τὸ, Βῆριξεν δὲ μάχη : οὐ γὰρ αὖ τις
 αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων, ἔτ' ἀλη-
 θές ἐστιν εἶποι, οὔτε σαφές ἐστιν : τὸν γὰρ
 ἐκ τῶν δοράτων κλόνον γινόμενον τοῦ-
 τοις ἡρέμα ἦχον συνεχῶς, φρίσσουσαν
 μάχην, προσηγόρευσεν, καὶ ἅμα ἐπέει-
 ληπταί πως τῆς κατ' ἐνέργειαν μετα-
 φορᾶς τῆς προηρημένης, πρὸς μάχην
 φρίσσεις εἰπὼν, ὡς περ ζῶον. δεῖ μὲν

D τοι

48 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

παποδίδονται, ὥσπερ αἱ προκημέναι,
 ἐπεὶ τὸν ὑπὸ ῥήματι μὲν τῆς ἰδῆς πόδα
 ἐξελὼ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν: τὸν δὲ τῷ ἀν-
 θρώπου πόδα, οὐκ ἐπὶ ὑπὸ ῥήματι εἶ-
 πεῖν. ἐπ' αὖ μὲν τοι κινδυνώδης ἡ με-
 ταφορὰ δοκῇ, μεταλαμβάνεσθαι εἰς
 εἰκασίαν: ἔγω γὰρ ἀσφαλέστερα γίνομ-
 ῃ τ' αὖ. εἰκασία δ' ἔστι μεταφορὰ πλεονα-
 ζουσα. οἷον εἶπες, τότε τὰ πύθωνι τῷ ρή-
 τορι ρέοντι καθ' ὑμῶν: προθεῖς εἶποι,
 ὥσπερ ρέοντι καθ' ὑμῶν: ἔγω μὲν γὰρ
 εἰκασία γέγονε καὶ ἀσφαλέστερος ὁ λό-
 γος: ἐκείνως δὲ μεταφορὰ καὶ κινδυνώ-
 δέστερος. διὸ καὶ πάλαι τινες ἐπισφαλέ-
 τι δοκεῖ πρὸς τὴν μεταφορὰν μᾶλλον χρώ-
 μενος, ἢ εἰκασίαις. ὁ μὲν τοι ξενόφων, εἰ-
 κασίαις μᾶλλον. ἀρίστη δὲ δοκεῖ μετα-
 φορὰ τὰ ἀρίστοι λέει, ἢ κατ' ἐνέργειαν

κα-

Θη μᾶλλον : οὕτω γὰρ ἔξει τὸν οἶκον : ἢ
 δε κυρία καὶ σωήθης, σαφὴς μὲν αἰεὶ :
 τῇ δὲ καὶ εὐκαταφρόνητος.

Πρῶτα μὲν τῶν μεταφοραῖς χρησέ-
 ον : αὗται γὰρ μάλιστ' αὖ καὶ ἡδονῇ συμ-
 βάλλονται τοῖς λόγοις καὶ μέγεθος : μὴ
 μὲν τοι πικναῖς, ἐπεῖτοι διθύραμβον
 ἀπὲρ λόγου γράφομεν : μήτε μὲν πόρ-
 ρωθεν μετενέω ἐγμέναις, ἀλλ' αὐτό-
 ρωθεν, καὶ ἐκ τῆς ὁμοίου. οἶον ἔοικεν ἀλ-
 λήλοις στρατηγός, κυβερνήτης, ἡνίοχος :
 πάντες γὰρ οὗτοι ἀρχόντες εἰσιν. ἀσφα-
 λῶς τῶν ἐρεῖ καὶ ὁ τὸν στρατηγὸν κυβερ-
 νήτης, ἡνίοχος : πάντες γὰρ οὗτοι ἀρχόν-
 τες εἰσιν. ἀσφαλῶς τῶν ἐρεῖ καὶ ὁ τὸν
 στρατηγὸν κυβερνήτῃ λέγων τῆς πό-
 λεως, καὶ ἀνάπαλιν ὁ τὸν κυβερνήτῃ,
 ἀρχοντὰ τῆς νηὸς. οὐ πάσαι μέντοι αἰ-

46 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

φος, καὶ τοῦτο εὐθύς ἔλεγεν εἶναι τῆς
 γραφικῆς τέχνης οὐ μικρὸν μέρος, τὸ
 λαβόντα ὕλιν εὐμεγέθη γράφειν, καὶ
 μὴ κατακερματίζειν τὴν τέλιν εἰς μι-
 κρά. οἷον ὀρνίθια, ἢ ἀνθὴ, ἀλλ' ἵππομα-
 χίαν καὶ ναυμαχίαν. ἐνθα πολλὰ μὲν
 χήματα δείξειν αὐτῆς ἵππων: τῶν μὲν,
 θεόντων: τῶν δὲ, ἀνθισαμένων ὀρθῶν:
 ἄλλων δὲ, ὀκλαζόντων: πολλοὺς δ' ἀ-
 κοντίζοντας, πολλοὺς δὲ καταπίπτον-
 τας τῶν ἵππέων: ὥς το γὰρ καὶ τὴν ὑ-
 πόθεσιν αὐτῆς μέρος εἶναι τῆς ζωγρα-
 φικῆς τέχνης, ὥς περ τοῦς μύθους των.
 ποιητῶν. οὐδὲν τῶν θαυμασῶν, εἰ καὶ
 ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ἐκ πραγμάτων με-
 γάλη μεγαλοπρέπεια γένηται. τὴν δὲ
 λέξιν ἐν τῇ χαρακτῇ τούτῳ περιττὴν
 εἶναι δεῖ καὶ ἐξηλλαγμένῃ, καὶ αἰσιν

Φ Α Λ Η Ρ Ε Ω Σ. 45

τος. οἷον ὡς δῶν ἐπιεμβαλλομένως ὡς δαΐς.
ὥστε ἢ τῶν ὁμοίων σύγκρουσις, μικρὸν
ἔσαι τὶ ὡς δῆς μέρος ἢ μέλισμα. περὶ
μὲν δὴ συκρούσεως καὶ ὡς γήνοιτ' αὐτὴ με-
γαλοπρεπῆς ἐκείνης, λελέχθω τε-
ξαῦτα.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἐν πράγμασι τὸ μεγαλο-
πρεπές: αὐτὴ μεγάλη καὶ διαπρεπῆς πε-
ζομαχία, ἢ ναυμαχία, ἢ περὶ οὐρανοῦ
ἢ περὶ γῆς λόγος: εἰ γὰρ τῇ μεγάλῃ
αἰκούων πράγματος, εὐθύς καὶ λίγα
τα οἶεται μεγάλως λέγειν, πωλινώμε-
νος: δεῖ γὰρ οὐ τὰ λεγόμενα σκοπεῖν,
ἀλλὰ πῶς λέγεται: ἔστι γὰρ καὶ με-
γάλα μικρῶς λέγοντα, ἀπρεπῆς πο-
ιεῖν τὰ πράγματα. διὸ καὶ δεινούς πηλὸς
φασιν, ὥσπερ καὶ θεόπομπον, δεσπᾶ
τὸ δὲ πῶς λέγοντα, πηλὸς δὲ ζαγρα-

44 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

σα, ἥτοι διὰ μακρῶν. ὡς τὸ Λάαν αἶσα
 ὠθεῖσκι : καὶ γὰρ ὁ εἶχος μῆκος τι ἔχων
 ἐκ τῆς συγκρούσεως. καὶ μεμίμνται τῷ
 λίθου τλήν ἀφραὺ καὶ βίαν. ὡσαύτως
 καὶ τὸ, Μὴ ἥπειρος εἶναι, τὸ θουκυδί-
 δειον. συγκρούονται καὶ δίφθογγοι δι-
 φθόγγοις. Ταύτῃ κατώκησαν μὲν
 κερκυραῖοι : οἰκιστὴς δ' ἐγένετο. ποιεῖ
 μὲν τῶν καὶ τὰ αὐτὰ μακρὰ συγκρούμε-
 να μέγεθος, καὶ αἱ αὐταὶ δίφθογγοι. αἱ
 δ' ἐκ διαφερόντων συγκρούσεις ἐμοῦ καὶ
 μέγεθος ποιούσι καὶ ποικιλίαν ἐκ τῆς
 πολυηχίας. οἷον Ἡὼς ἐν δὲ τῷ Οἴῳ, οὐ
 μόνον διαφέροντα τὰ γράμματα ἐστίν,
 ἀλλὰ καὶ οἱ ἦχοι : ὁ μὲν, δασύς : ὁ δὲ,
 φιλός. ὥστε πολλὰ ἀνόμοια εἶναι, καὶ
 ἐνωδαις δὲ τὰ μελίσματα ἀπὸ τον ἱ-
 σὸς γίνεται τῷ αὐτῷ μακροῦ γράμμα-
 τος

τινα ἢ λύσις καὶ ἢ σύγκρουσις, οἷον ὡς δὴν
ἐπιγινομένῃ. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν
συναλοιφῇ μὲν λεγόμενα δύσφωνα ὡς
διαιρεθέντα δὲ καὶ συικρουθέντα, εὐφω-
νότερα. ὡς τὸ, Πάντα μὲν τὰν ἴα καὶ κα-
λὰ ἐστίν. εἰ δὲ συναλείψας εἴποις, κα-
λὰ ἐστίν, δύσφωνότερον ἔσαι τὸ λεγόμε-
νον καὶ εὐτελίστερον. ἐν αἰγύπτῳ δὲ καὶ
τοὺς θεοὺς ὑμνεῖσι διὰ τῶν ἑπτὰ φω-
τηέντων οἱ ἱερεῖς, ἐφεξῆς ἡχοῦντες αὐτὰ
καὶ ἀντὶ αὐλοῦ, καὶ ἀντίκιθάρας τῶν
γραμμάτων τούτων ὁ ἦχος ἀκούετα ὑ-
π' εὐφωνίας. ὥστε ὁ ἐξαίρων τὴν σύγ-
κρουσιν, οὐδὲν ἄλλο, ἢ μέλος ἀτεχνῶς
ἐξαίρει τῷ λόγῳ καὶ μουσαν. ἀλλὰ πε-
ρὶ τούτων μὲν οὐ καιρὸς μηκύνειν ἴσως. ἐν
δὲ ταῖς μεγαλοπρεπεῖς χαρακτῆρι σύγ-
κρουσις παραλαμβάνοιτ' αὖ πρίπου

42 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Τ

διαρρίψῃ ἔοικεν . οὔτε μὴν παντελῶς
 φυλάσσεσθαι τὴν συνέχειαν τῶν γραμ-
 μάτων : ληιοτέρα μὲν γὰρ οὕτως ἔσαι
 ἴσως ἢ συνθέσις : ἀμουςοτέρα δὲ καὶ κω-
 φὴ ἀτεχνῶς, πολλὴν εὐφωνίαν ἀφαι-
 ρείσα, τὴν γινόμενὴν ἐκ τῆς συγ- κρού-
 σεως . σκεπτέον δὲ πρῶτον μὲν , ὅτι καὶ
 ἡ συνήθεια αὐτῇ συμπλήττει τὰ γράμ-
 ματα ταῦτα τοῖς ὀνόμασι, καὶ τοι σοχα-
 ζομένη μάλιστ' εὐφωνίας . οἶον , ἐν τῷ ,
 Δίακος καὶ Χιών : πολλὰ δὲ καὶ διὰ μό-
 νων τῶν φωνήεντων συνπίπθην ὀνόματα .
 οἶον Αἰαίη, καὶ Εὖιος : οὐδ' ἐν τε δυσφωνό-
 τερα τῶν ἄλλων ἐστὶ ταῦτα , ἀλλ' ἴσως
 καὶ μουσικώτερα . τάγε μὲν ποιητικῶς,
 εἶον τὸ Ηἷλιος, διηρημένον καὶ συκρο-
 υόμενον ἐπίτηδες , εὐφωνότερόν ἐστι τῷ
 ἡλίου, καὶ τὸ Ορέων, τῷ ὀρέων : ἔχει γὰρ
τινα

Φ Α Λ Η Ρ Ε Ω Σ' 41

οἱ ποὺ φησὶν ἦσαν ἐν τῷ καυκᾶσῳ μέ-
γεθος, καὶ μέγεθος καὶ πολλὸς. δις
ῥηθὲν τὸ μέγεθος ὅγκον πινὰ τῇ ἔρμυ-
τείᾳ παρέχεν. χρῆσθαι μίντοι τοῖς χή-
μασι μὴ πυκνοῖς : ἀπειρόκαλον γὰρ
καὶ παρεμφαῖνον πινὰ τῷ λόγῳ ἀνωμα-
λίαν. οἱ γοῦν ἀρχαῖοι, πολλὰ χήμα-
τα ἐν τοῖς λόγοις πιθέντες, συνηθέσι-
ροι τῶν ἀχρηματίσων εἰσὶ διὰ τὸ ἐντέ-
χνως πιθεῖναι.

Περὶ δὲ συκρίσεως φωτηέντων ὑπέ-
λαβον ἄλλοι ἄλλως: ἰσοκράτης μὲν γὰρ
ἐφυλάττετο συμπλήσσειν αὐτὰ καὶ οἱ
ἀπ' αὐτῶν : ἄλλοι δὲ πνευσι ὥς ἔτυχε συνέ-
κρουσαν, καὶ παντὰ πασι : δεῖ δὲ οὔτε
ἡχώδη ποιεῖν τὴν συνύθεσιν, ἀτεχνῶς
αὐτὰ συμπλήσσοντα καὶ ὥς ἔτυχε : δια-
σπασμὰ γὰρ τῷ λόγῳ τὸ τοιοῦτον καὶ

40 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Εσρατεύοντο ἑλλένες τε, καὶ κάρην
καὶ λύκιοι, καὶ πάμφυλοι, καὶ φρύγες·
ἢ γὰρ τῷ αὐτῷ στυγέσμου θύσις ἐμφαί-
νῃ τὸ ἄπειρον πλῆθος. τὸ δὲ τοιοῦτο,
Κυρτὰ, φαληριόντα, τῇ ἐξαίρει τῷ καὶ
στυγέσμοι, μεγαλειότερον ἀπέβη
μᾶλλον, ἢ εἰ εἶπεν. κυρτὰ καὶ φαληρι-
όντα. τὸ μεγαλεῖον μέντοι ἐν τοῖς χή-
μασι, τὸ μὴ δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένῃ
πτώσεως, ὡς θουκυλίδης. Καὶ πρῶτος
ἀποβαίνων ἐπὶ τῷ ἀποβράθραν, ἐ-
πειποψύχῃ τε· καὶ πεισόντος αὐτῷ
εἰς τῷ παρεξήρεσίαν· πολὺ γὰρ οὕτω
μεγαλειότερον, ἢ εἰπερ ἐπὶ τῆς αὐτῆς
πτώσεως οὕτως ἔφη. ὅτι ἔπεσεν εἰς τῷ
παραξείρεσίαν καὶ ἀπέβαλε τῷ ἀσπί-
δα, καὶ ἀναδίδω λωπὶς δὲ που εἰργάσα-
το μέγεθος ὡς ἡρόδοτος, Δράκοντες
δε

ας ἄγειν : Νιρέυς ἀγλαΐης υἱὸς τε : Νι-
 ρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ : ἥ τε γὰρ ἐπα-
 ναφορὰ τῆς λέξεως ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα
 τὸν νιρέα, καὶ ἡ διάλυσις, πλῆθος τι ἐμ-
 φαίνει πραγμάτων : καὶ τοι δύο ἢ τριῶν,
 ὄντων, καὶ χεδὸν ἅπαξ τῷ νιρέος ὄνομα-
 θέντος ἐν τῷ δράματι μεμνήμεθα οὐ-
 δὲν ἥττον, ἢ τῷ ἀχιλλέως, καὶ τῷ ὀδυσ-
 σέως : καὶ τοι χατ' ἑωρος ἑκάστον λαλου-
 μένων χεδὸν . αἰτία δὲ ἡ τῷ χήματος
 δύναμις . εἰδ' οὕτως ἔπιν . νιρέυς δ' ἀ-
 γλαΐας υἱὸς ἐκ σύμης τρεῖς νῆας ἤγει,
 παρασειωπηκόπῃ ἐώκει τὸν νιρέα . ὥς
 περ γὰρ ἐν ταῖς ἐσιάσεισι τὰ ὀλέγα,
 διαταχθέντα πῶς, πολλὰ φαίνεται, οὐ-
 τω καὶ τοῖς λόγοις . πολλαχοῦ μὲν τοι
 τὸ ἐναντίον τῇ λύσει, ἡ συνάφεια με-
 χέθους αἵποι γίνεται μᾶλλον . οἷον ὅτι

Εἴρα·

38 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

τομένῳ καὶ μετασυνθῆναι ἔοικέν. δια-
τακτέον δὲ τὰ πρόσφορα αὐτὸν χαρα-
κτῆρι ἐκάσῳ, οἷον τὰ μεγαλοπρεπεί-
μεν, περὶ οὗ πρόκειται ταῦτα, πρῶτον
μὲν τὴν ἀνθυπαλλαγὴν ὡς ὁμηρος. Οἱ
δὲ δύο σκοπέλοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρύν
ἐκάνει: πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλειότε-
ρον ἐναλλαγείσης πτώσεως, ἢ εἰπερ οὕ-
τως ἔφη: τῶν δὲ δύο σκοπέλων, ὁ μὲν
οὐρανὸν εὐρύν: συνηθως γὰρ ἐλέγετο:
πάν δὲ τὸ συνήθες μικροπρεπές. διὸ
καὶ ἀθαύμαστον. τὸν δὲ νῆρα, αὐτόν τε
ὄντα μικρὸν, καὶ τὰ πράγματα αὐτῷ μι-
κρότερα, τρεῖς ναῦς καὶ ὀλίγους ἀνδρας,
μέγαν καὶ μεγάλη ἐποίησεν, καὶ πολλὰ
ἀντ' ὀλίγων, τὰ χήματα διπλά καὶ μικ-
τὰ χρησάμενος, ὅς ἐ' παναφορᾶς τε καὶ
διαλύσεως: Νιρεύς γὰρ φησι, τρεῖς νη-
ας

ἢ τὸ φεῦ ἢ ποῖον τί ἐστιν, ὡς αὐτός φησι,
 τὸ Καὶ νῦν ὁδυρομένοισιν, ἔμφασιν τινα
 ἔχον οἰκτρῶ ὀνόματος. οἱ δὲ πρὸς οὐδέν
 ἀναπληροῦντές φησι τὸν στυγερὸν ἐοί-
 κασι τοῖς ὑποκριταῖς, τοῖς τὸ ἢ τὸ πρὸς
 οὐδέν ἔπος λέγουσιν. οἷον εἰς αὐτὸν λέγει.
 Καλυδὼν μὲν ἦδε, γαῖα πελοπείας
 χθονὸς φεῦ. Ἐν ἀντιόρθοις πεδίῳ ἔ-
 χουσ' εὐδαίμονα. αἰ αἰ: ὡς γὰρ παρέλ-
 κει τὸ, αἰ αἰ ἢ τὸ φεῦ ἐνθάδε, οὕτω ἢ
 ὁ πανταχοῦ μάτῳ ἐμβαλλόμενος στυ-
 γερὸς.

Οἱ μὲν δὲ στυγερὸι τῷ στυγερῷ
 μεγαλοπρεπῆ ποιούσιν ὡς εἴρηται:
 τὰ δὲ χήματα τῆς λέξεως ἔσι μὲν ἢ αὐ-
 τὰ στυγερῶς π. εἶδος. τὸ γὰρ δὴ τὰ
 αὐτὰ λέγειν δις, διπλοῦντα, ἢ ἐπανα-
 φέροντα, ἢ ἀνθυπαλλάσσοντα, διατατ-

36 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ρον ἴξον ἐυρρείος ποταμοῖο : ἀρκηκὸς
 γὰρ τε θεῖς ὁ σιῶδεσμος, καὶ ἀποστα-
 θεῖς τῶν πρυντέρων τὰ ἐχόμενα, μεγα-
 λεῖόν τι εἰργάσατο : αἱ γὰρ πολλαὶ ἀρ-
 χαὶ σεμνότητά ἐργάζοντα. εἰδὶ ὧδε εἶ-
 πεν, ἀλλ' ὅτε ἐπὶ τὸν πόρον ἀφίκοντο
 τῷ ποταμοῦ, μικρόλογον ἐώκη, καὶ
 ἐπὶ ὡς περὶ ἐνὸς παύματος λέγοντι.
 λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν παθητικοῖς πολ-
 λάκις ὁ σιῶδεσμος οὗτος. ὥς περ ἐπὶ
 τῆς καλυψοῦς πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα. Διο-
 γενὲς λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.
 Οὕτω δὴ οἶκονδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖ-
 αν. εἰ γοῦν τὸν σιῶδεσμον ἐξέλοις, συ-
 νεξαίρησις καὶ τὸ πάθος : καθέλου
 γὰρ, ὥς περ ὁ Πραξιφάνης φησὶν, ἀντὶ μυ-
 γμῶν παρελαμβάνοντο οἱ τοιοῦτοι σιῶ-
 δεσμοί, καὶ σιναγμῶν. ὥς περ τὸ αἰ αἰ,
 καὶ

καὶ

τῆς οὐσης : τρισὶ γὰρ τοῖς μὲν συνδέσ-
μοις, εἰς ὃ δὲ, ἀνταποδίδοται . πολλά-
κις μὲν τοι τεθέντες πῶς ἐφεξῆς σύνδεσ-
μοι , καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιοῦσιν,
ὥς παρ' ὁμήρῳ τῶν βοιωτικῶν πόλεων
τὰ ὀνόματα, εὐτελῆ ὄντα καὶ μικρὰ, ὅι-
κόν τινα ἔχει καὶ μέγεθος διὰ τοῦς συνδέ-
σμοις, ἐφεξῆς τοσούτους τεθέντας. οἷον
ἐν τῷ, Σχοῖνόν τε, σκῶλον τε πολύκιη-
μόντ' ἐτεωνόν. τοῖς δὲ παραπληρᾷ μαπ-
κοῖς σαιδέσμοις χρῖσθαι οὐχ ὥς τε προδή-
καις κεναῖς, καὶ οἷον προσφύμασιν ἢ παρα-
ξύσμασιν, ὥς περ πινὲς τὰ δὴ χρῶνται
πρὸς οὐδέν, καὶ τὰ νῦν, καὶ τὰ πρότερον,
ἀλλ' ἐὰν συμβάλλωνται πὶ τὰ μέγεθος
τῷ λόγῳ, καθάπερ παρὰ πλάτωνι.
Ο μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ
Ζεὺς . καὶ παρ' ὁμήρῳ, Ἀλλ' ὅτε δὴ πό-

νέετον αὐτὸ τὸ τέκνη ἐπιφερόμενον ἐφάνη.
 καὶ ἄμμος δὲ ἐπὶ τον κύκλωπος, αἰεὶ
 ἐπαύξει τον ὑπερβολὴν: — Οὐ γὰρ
 εἴωκει Ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίον
 ὑλήεντι, καὶ προσέτι ὑψηλοῦ ὄρους καὶ
 ὑπερφαινομένου τῶν ἄλλων ὄρων: αἰεὶ
 γὰρ καίτοι μεγάλα ὄντα τὰ πρότερον,
 ἥττονα φαίνεται, μειζόνων αὐτοῖς τῶν
 μισὰ ταῦτα ἐπιφερομένων. χρὴ δὲ καὶ
 τοῦς συνδέσμοις μὴ μάλα αἰταποδί-
 δοθαι ἀκριβῶς, οἷον τὰ μὲν συνδέσμων,
 σὸν δὲ: μικροπές γὰρ ἢ ἀκρίβεια, ἀλ-
 λά καὶ ἀτακτατέρας πῶς χρῆσθαι. κα-
 θάπερ που ὅτ' αἰτιφῶν λέγει. Ἡ γὰρ
 γῆσος ὡς ἐχομένη, δῆλη μὲν καὶ πόρρω-
 θεν ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα, καὶ τὰ μὲν
 χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς
 ἐσι: τὰ δὲ ἀργὰ πολλὰ, μικρὰς αὐ-

Τάσσειν δὲ τὰ ὀνόματα χρὴ τόνδε
τὸν τρόπον. πρῶτα μὲν τιθέναι τὰ μὴ
μᾶλα ἐναργῆ : διέυτερα δὲ καὶ ὕστατα,
τὰ ἐναργέστερα : οὗτο γὰρ καὶ τῷ πρῶ-
του ἀκουσόμεθα ὡς ἐναργοῦς, καὶ τῷ
μετ' αὐτὸ. ὡς ἐναργεστέρου. εἰ δὲ μὴ, δό-
ξομεν ἐξηρανηκέναι. καὶ οἷον καταπι-
πτωκέναι ἀπὸ ἰχυροτέρου ἐπὶ ἀσθενέ-
νι παράδειγμα δὲ, τὸ παρὰ τὰ πλάτω-
νι λεγόμενον. ὅτι, Ἐπὰν μὲν τις μουσικῇ
παρέχῃ καταυλεῖν ἢ καταχεῖν τῆς ψυ-
χῆς διὰ τῶν ὠτῶν : πολὺ γὰρ τὸ δεύτε-
ρον ἐναργέστερον τῷ προτέρου. καὶ πά-
λιν ποιοῦν φησιν. Οταν δὲ πέχων μὴ
ἀνῆλ, ἀλλὰ κηλῇ, τὸ δὴ μῖα τοῦτο ἦδη
τήκει καὶ λείβει : τὸ γὰρ λείβει τῷ τή-
κει ἐμφαντικώτερον, ἢ ἐγγυτέρω ποιή-
ματος. εἰ δὲ προεξιώκειν αὐτὸ, ἀδελ-

ἐν ὀλίγοις. καὶ ὁ Θουκυδίδης δὲ πάντα
 τοῦ χεῖρον μέγιστον τὸ λείπον καὶ ἐμάλισ-
 τὴς σωθείσας, καὶ εἰ μᾶλλον τι προ-
 σκύοντι ἔοικεν, ὥς περ οἱ τὰς τραχείας
 ὁλοὺς πορευόμενοι. ἔπειθ' ὅτε
 τὸ μὲν δι' ἔτος ὡς ὁμολόγηται, αἴσαν
 ἐς τὰς ἄλλας ἀδινείας ἐτύγχανεν ὅτι
 ῥᾶον μὲν γὰρ καὶ ἤδον ὥς ἡ αὖτις εἶπεν.
 ὅτι αἴσαν ἐν τὰς ἄλλας ἀδινείας ὅτι
 ἐτύγχανεν: ἀφ' ἧς τοῦ αὐτοῦ τὴν μεγα-
 λοπρέπειαν: ὥς περ γὰρ ὄνομα τρα-
 χὺ μέγιστος ἐργάζεται, οὕτω σωθε-
 σις. ὀνόματα δὲ ζαχία, τό, τι Κικρα-
 γώς, ἀντὶ τῆ βουῶν: καὶ τὸ Ρηγνύμιον
 ἀντὶ τῆ φερόμενον: οἷς πᾶσι ὁ Θουκυ-
 δίδης χρῆται, ὅμοια λαμβάνων τὰ τοῖς
 ὀνόματι τῇ σωθείσῃ, τοῖς τε ὀνόμασι
 τῶν σωθῆσαν.

Τὰς

τοῖς πρὸς τὰς χειμεριναί, ἐφόδους τῶν
πολεμίων ἱρύμα καὶ πρόβλημα γίνε-
σθαι τὸ ὕδωρ. εἰ δὴ τις οὕτω μεταβα-
λὼν ἐρμηνέσῃν αὐτὸ: πνύλλας μὲν ἀνα-
παύλας παρίξει τῷ λόγῳ: τὸ μέγε-
θος δὲ φαιρήσεται. καθάπερ γὰρ ταῖς
μακρὰς ὁδοὺς αἱ συνεχεῖς καταγωγαὶ
μικρὰς ποιοῦσιν: αἱ δὲ ἐρημίαι καὶ νταῖς
μικραῖς ὁδοῖς ἔμφασιν τινα ἔχουσι μή-
κους, ταυτὸ δὴ καὶ πρὸς τῶν κώλων αὐτῶν γί-
γνοιτο. ποιεῖ δὲ καὶ δυσφωνία συνθέσε-
ως ἐν πολλοῖς μέγεθος, οἷον τὸ, Αἴας
δὲ ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
ἄλλως μὲν γὰρ ἴσως δυσηκοος ἢ τῶν
γραμμάτων σύμπληξις: ὑπερβολὴ δὲ
ἐμφαίνουσα τὸ μέγεθος τῆς ἥρωος: λει-
ότης γὰρ καὶ τὰ ἐνὶ κόον οὐ πάντως ἐν με-
γαλοπρεπείᾳ χώραν ἔχουσιν, εἰ μὴ ποῦ

30 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

μεγαλπρεπές δὲ, καὶ τὸ ἐκ περιαγωγῆς τῇ συνείσει λέγειν. οἷον ὡς ὁ Θουκυλίδης: Ο γὰρ ἀχελῷος ποταμὸς ῥέων ἐκ πίνδου ὄρους διάδολοπίας καὶ ἀγρίανων καὶ ἀμφιλόχων καὶ διὰ τῆ ἀκαρπικοῦ πεδίου ἀνωθεν παρὰ σράτον πόλιν εὐ θάλασσαν διεξιείς παρ' οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζων, ἀπορον ποιεῖ ὑπὸ τῆ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν: σύμπτаса γὰρ ἡ ποιαύτη μεγαλοπρίπτεια ἐκ τῆς περιαγωγῆς γέγονεν, καὶ ἐκ τῆ μόγις ἀναπαῦσαι αὐτόν τε καὶ τὸν ἀκούοντα. εἰ δ' οὕτω διαλύσας αὐτὸ εἰποῖς: ὁ γὰρ ἀχελῷος ποταμὸς, ῥεῖ μὲν ἐκ πίνδου ὄρους: ἐκβάλλει δὲ παρ' οἰνιάδας ἐν θάλασσαν: πρὸ δὲ τῆς ἐκβολῆς, τῶν οἰνιάδων πεδλίον λίμνῳ ποιεῖ, ὥστ' αὐτοῖς

ὁ τοιόςδε, ἤκειν ἡμῶν εἰς τὴν χώραν·
 γὰρ πυκνότης τῶν μακρῶν ὑπερπίπτει
 τῷ λογικοῦ μέτρου· ὁ δὲ Ἰαμβος ἔντε-
 λής, καὶ τῇ τῶν πολλῶν λέξει ἴμοιος.
 πολλοῦ γοῦ μέτρα ἰαμβικὰ λαλεῦσιν,
 οὐκ εἰδότες· ὁ δὲ παίων, ἀμφοῖν μέ-
 ρος καὶ μέτριος, καὶ ἐπὶ οἷος συκεκρამέ-
 νος· ἡ μὲν δὲ πααιωνική ἐν τοῖς μεγαλο-
 πρεπτοῖσι συῶθεσις, ὥδ' αὖ πῶς λαμ-
 βάνοιτο. ποιεῖ δὲ καὶ τὰ μήκη τῶν κώ-
 λων μέγεθος, οἷον Θεκυδίδης Ἀθηναῖος
 ξυμῆγραψε τὸν πόλεμον τῶν πελοπον-
 νησίων καὶ Ἀθηναίων. καὶ, Ἡροδότου Ἀλι-
 καρνασσῆος ἱστορίας ἀπὸ δέξις ἦδε· τὸ
 γὰρ ταχίως ἀποσιωπᾶν εἰς κῶλον
 βραχὺ, κατασμικρύνει τὴν τῷ λόγου
 σεμνότητα, καὶ ἢ ὑποκειμένη διάνοια
 μεγαλοπρεπὴς ἢ· καὶ τὰ ὀνόματα.

28 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ἀμφοτέρους, παιωνικήν γε πάντας ποι-
 ησόμεθα τὴν στείθεσιν. ὅν, ἐκ μακρῶν
 ἀρχόμενοι, καὶ εἰς μακρὰς καταλήγον-
 τες: τοῦτο γὰρ καὶ ἀριστέλης παραγ-
 γέλλει ἔοικεν: ἄλλως δὲ τὸ διττὸν τὸν
 παῖνος τετεχνολογεῖναι ἀκριβείας
 ἕνεκα. διόπερ θεόφραστος παράδειγμα
 ἐκτίθεται μεγαλοπρεπείας τὸ τοιοῦ-
 τον κῶλον. Τῶν μὲν περὶ τὰ μηδενὸς
 ἄξια φιλοσοφόντων: οὐ γὰρ ἐκ παιώ-
 νων ἀκριβὲς, ἀλλὰ παιωνικὸν τί ἐστι
 παραβῶμίν τοι τὸν παῖνα εἰς τοῦς λό-
 γοις, ἐπειδὴ μικτός τις εἴς τι καὶ ἀσφαλέ-
 στερος: τὸ μεγαλοπρεπὲς μὲν, ἐκ τῆς
 μακρᾶς λαμβάνων: τὸ λογικὸν δὲ, ἐκ
 τῶν βραχείων. οἱ δὲ ἄλλοι: ὁ μὲν ἡρώως
 σεμνὸς καὶ οὐ λογικὸς, ἀλλ' ἡχώδης: οὐ
 δὲ ἑρρύθμος, ἀλλ' ἀγάρυθμος. ὥς περ

ὁ τοι-

χώμιθα, καὶ εἰς μακρὰν λήγωμεν: φύ-
 σι γὰρ μεγαλεῖον ἢ μακρὰ, καὶ προ-
 λεγομένη τε πλήσσει εὐθὺς. καὶ ἀπο-
 λήγουσα ἐν μεγάλῳ τινὶ καταλείπει
 τὸν ἀκούοντα. πάντες γοῦν ἰδίως τῶν
 τε πρώτων μνημονεύομεν καὶ τῶν ὑσά-
 των: καὶ ὑπὸ τούτων κινούμεθα. ὑπὸ
 δὲ τῶν μεταξὺ, ἔλαττον, ὥσπερ εἰκρυ-
 πτομένων, ἢ ἐναφανιζομένων. δῆλον δὲ
 τοῦτο ἐν τοῖς θουκυλίδου: χεδὸν γὰρ
 ὅλως τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐν πᾶσι αὐτῶν
 ποιεῖ ἢ τὸν ῥυθμοῦ μακρότης: καὶ κιν-
 διεύει τῶν ἀνδρῶν τούτων παντοδραποῦ
 ὄντος τῆς μεγαλοπρεποῦς, αὕτη ἡ σιύ-
 θεσις μόνη ἢ καὶ μάλισα, περιποιεῖν τὸ
 μέγιστον. δεῖμέντοι λογίζεσθαι, ὅτι καὶ
 μὴ ἀκριβῶς δυνάμεθα τοῖς κώλοις πε-
 रिπιδίνειν τοὺς παῖδας, ἐνθεν καὶ ἐνθεν

26 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

τά σιν κείσθαι πρῶσφόρος. σιν δ' εἰσι
 δὲ μεγαλοπρεπῆς, ὥς φησιν. Αριτέλης
 ἡ παλαιωνική. παλαιωνός δὲ εἶδη δύο. τὰ
 προκαταρκτικόν, οὗ ἄρχει μὲν μακρὰ,
 λήγουσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι. οἷον τὰ τοιόν-
 δε. Ηρξάτο δὲ. τὸ δὲ καταληκτικόν,
 θατέρω ἀντίστροφον, ἔξῃς μὲν βραχεῖαι
 ἄρχοισι: λήγει τὴν μίαν μακρὰ. ὥσπερ
 τὰ ἀρὰ βῆα. δεῖ δὲ ἐν τοῖς κώλοις τῆ με-
 γαλοπρεποῦς λόγου, τὸν προκαταρ-
 κτικὸν μὲν παλαιῶνα ἄρχειν τῶν κώλων.
 τὸν καταληκτικὸν δὲ ἐπεσθαι: παρά-
 δεγμα δ' αὐτῶν τὸ θεκυλίδειον τόδε,
 Ηρξάτο δὲ τὸ κακὸν ἔξ αἰθιοπίας. τί
 ποτ' οὖν ἀριστοτέλης οὕτω διετάξατο;
 ὅτι δεῖ καὶ τὴν ἐμβολὴν τῆ κώλου καὶ
 ἀρχὴν μεγαλοπρεπῆ εὐδῆς εἶναι καὶ τέ-
 λος. τοῦτο δὲ εἶσαι, ἐὰν ἀπὸ μακρᾶς ἀρ-

χώ-

μοις καὶ ἄλλοις : τὰ δὲ μεγαλοπρεπῆ
τὸν δεινόν. ὡς τῷ γλαφυροῦ μὲν μικρό-
τητα πινὰ καὶ κομψίαν ἔχοντος : τῷ δει-
νοῦ δὲ, οἶκον καὶ μέγεθος. γελοῖος δὲ ὁ
τοιούτος λόγος : ὁρῶμεν γὰρ πάλιν τῶν
εἰρημένων χαρακτήρων ἐναντίων, πάν-
τας μιγνυμένους πᾶσιν. οἶον τὰ ὁμήρου
τε ἔπη, καὶ τοῦς πλάτωνος λόγους καὶ
Ξενοφόντος, καὶ Ἡροδότου, καὶ ἄλλων
πολλῶν, πολλὰ μὲν μεγαλοπρέπειαν
καταμιμνῆναι ἔχοντας, πολλὰ δὲ
δεινότητά τε καὶ χάριν. ὥς τε τὸ μὲν πλῆ-
θος τῶν χαρακτήρων, τοσοῦτον αὖ εἴη,
ὅσον λέλεκται. ἑρμηνεῖα δὲ ἑκάστω πρό-
πουςα, γένοιτ' αὖ τοιαύδε τις.

Ἀρξομαι δὲ αὐτὸ τῷ μεγαλοπρεποῦς,
ὅν περ νυνὶ λόγιοι ὀνομάζουσιν. ἐν τρισὶ
δὴ τὸ μεγαλοπρεπές, διανοία, λέξις,

24 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

οἱ κώλοισι τέλει περίοδον ὀρίζεν ἔοικεν,
ἀλλὰ καὶ τρισὶ καὶ πλείοσιν. ἡμεῖς δὲ
μᾶλλον μὲν περιόδου ἐκτεθείμεθα. νυνὶ
δὲ περὶ τὸν χαρακτήρων τῆς ἐρμηνείας
λέγωμεν.

Εἰσὶ δὲ τέσσαρες οἱ ἀπλοῖ χαρα-
κτῆρες. ἰχνὸς, μεγαλοπρεπής, γλα-
φυρὸς, δεινός. καὶ λοιπὸν οἱ ἐκ τούτων
μυγνύμενοι. μίγνυνται δὲ οὐ πᾶς παν-
τὶ, ἀλλ' ὁ γλαφυρὸς μὲν, καὶ τὰ ἰχνα
καὶ τὰ μεγαλοπρεπεῖ. καὶ ὁ δεινὸς δὲ ὁ-
μοίως ἀμφοτέροις. μόνος δὲ ὁ μεγαλο-
πρεπὴς τὰ ἰχνα οὐ μίγνυται. ἀλλ'
ὥς περ ἀνθέστατον καὶ ἀντίκαστον. ἐνα-
τιωτάτω δὲ. ὁ δὲ καὶ μόνοις δύο χαρα-
κτῆρας πινεῖς ἀξιουῖσιν εἶναι τούτους.
τούς δὲ λοιποὺς δύο μεταξὺ τούτων.
τὸν μὲν γλαφυρὸν τῷ ἰχνα προσνέ-
μου.

τι περιοδικῶς σύκειται. περίοδος δ' ἔκ-
 ἔστιν, ὥσπερ τὰ οἰκοδομουμένῳ συμβέ-
 βηκε μὲν καὶ λευκὰ εἶναι, ἀν' λευκὴν ἤ-
 τὸ οἰκοδομούμενον δ' οὐκ ἔστι λευκόν.
 περὶ μὲν δὴ διαφορᾶς ἐνθυμήματος καὶ
 περιόδου εἴρηται. τὸ δὲ κῶλον ἀριστο-
 τέλους οὕτως ὀρίζεται. Κῶλόν ἐστι τὸ ἑ-
 τερον μέρος περιόδου. εἴτα ἐπιφέρει.
 Γίνεται δὲ καὶ ἀπλῇ περιόδου οὕτως.
 ὀρισάμενος τὸ ἕτερον μέρος, δίκῳλον ἐ-
 βούλετο εἶναι τὴν περίοδον δηλονότι. ὁ
 δὲ ἀρχιδήμος συλλαβὴν τὸν ὅρον τῆς ἀ-
 ριστοτέλους, καὶ τὸ ἐπιφερόμενον τῇ ῥα-
 σαφίσειρον καὶ τελεώτερον οὕτως ὠρίσα-
 το. Κῶλόν ἐστιν ἥτοι ἀπλῇ περιόδου, ἢ
 σμυθέτου περιόδου μέρος. τί μὲν τῶν
 ἀπλῇ περιόδου, εἴρηται : σμυθέτου
 δὲ φήσας αὐτὸ περιόδου μέρος, αὐτὸν

22 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ἐπιτρέπετε τοῖς τὰ παράνομα γρά-
φουσιν : εἰ γὰρ ἐκωλύοντο, οὐκ αὖ νυν
οὗτος ταῦτα ἔγραφεν. οὐδ' ἕτερος ἐπ
γράφει, τούτου νυν ἀλαῶντος. ἐνταῦθα
τῆς περιόδου μὲν ὁ κύκλος ἐκλύεται :
τὸ δ' ἐνθύμημα ἐν ταυτῷ μένει. κα-
θόλου δὲ τὸ μὲν ἐνθύμημα, συλλογι-
σμός τις ἔστι, ῥητορικός : ἡ περίοδος δὲ,
συλλογίζεται μὲν οὐδὲν, σύγκειται δὲ
μόνον. καὶ περιόδους μὲν ἐν παντὶ μέ-
ρει τῷ λόγῳ τίθεμεν, οἷον ἐν τοῖς προσι-
μίοις : ἐνθυμήματα δὲ οὐκ ἐν παντί.
καὶ τὸ μὲν, ὥς περ ἐπιλέγεται, τὸ ἐν-
θύμημα : ἡ περίοδος δὲ αὐτόθεν λέ-
γεται, καὶ τὸ μὲν οἷον συλλογισμός ἐστιν
ἀτελής : ἡ δὲ, οὔτε ὅλον τι, οὔτε ἀτε-
λες συλλογίζεται. συμβέβηκε μὲν τῶν
τῶν ἐνθυμημάτων καὶ περιόδων εἶναι, διό-

περὶ μὲν δὴ τὸν παρομοίων, ταῦτα.

Διαφέρει δὲ ἐνθύμημα περιόδου τῆς
δε. ὅτι ἡ μὲν περίοδος, συνθεσις τῆς ἐκ
περιηγμένης, ἀφ' ἧς καὶ ὠνόμασα. τὸ
δὲ ἐνθύμημα ἐν τῇ διανοήματι ἔχει τὴν
διεύαμιν καὶ σύστασιν. καὶ ἔστιν ἡ μὲν
περίοδος κύκλος τῆς ἐνθυμήματος, ὡς
ἐπερ καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων. τὸ
δὲ ἐνθύμημα διάνοιά τις, ἥτοι ἐκ μά-
χης λεγομένη ἐν ἀκολουθίᾳ ῥήματι.
σημεῖον δὲ: εἰ γὰρ διαλύσας τὴν συν-
θεσιν τῆς ἐνθυμήματος, τὴν μὲν περίο-
δον ἠφάνισας, τὸ δὲ ἐνθύμημα ταυτὸν
μένει. οἷον εἴτις τὸ παρὰ δὴ μοθέγει δια-
λύσειν ἐνθύμημα τὸ τοιοῦτον. Ὡς περ
γὰρ εἴτις ἐκείνων ἐάτω, σὺ τὰ δὲ ἐκ αὐ-
τῆς γράψας. οὕτως αὖ σὺ νυν αἰλῶς, ἄλ-
λος αὖ γράψας τε διαλύσεις δὲ οὕτως, καὶ

20 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

παθῶς αὐτὴν εἰρηκαῶς εἶη καὶ ὀδυρπηκαῶς·
 εἰ δὲ παρόμοιον αὐτὸ ποιήσῃ· ποῖον
 γὰρ πόλιν τῶν ἐχθρῶν τοιαύτῳ ἐλα-
 βον, ὅποιαν τῷ ἰδῆσαν ἀπέβαλον, οὐ
 γὰρ τὸν θῆτα πάθος κινήσει, οὐδὲ ἔλεον,
 ἀλλὰ τὸν καλούμενον κλαυσιγέλωτα.
 τὸ γὰρ ἐν πένθουσι παίζειν κατὰ τὴν
 παροιμίαν, τὸ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς πά-
 θεσι κακοτεχνεῖν ἐστίν· γίνεται μέντοι γε
 χρήσιμα ὥστε ὡς ἀριστοτέλης φησὶν.
 Εγὼ ἔκ μιν ἀθηνῶν εἰς σάγγερα ἤλ-
 θον διὰ τὸν βασιλέα τὸν μέγαν, ἔκ δὲ
 σαγγείρων οἰς ἀθῆνας, διὰ τὸν χειμῶνα
 τὸν μέγαν· εἰ γοῦν ἀφέλοις τὸ ἕτερον
 μέγαν, συναφαιρήσῃ καὶ τῷ χάριν· τῇ
 γὰρ μεγαληγρία συνεργοῖεν τὰ τοι-
 αῦτα καὶ ἄλλα, ὅποια τῶν γοργίου καὶ
 πολλὰ ἀντίθετα καὶ τῶν ἰσοκράτους.

τῶν τε φιλίππου φίλων φησὶν, Ἀνδρο-
 φόνοι δὲ τὴν φύσιν ὄντες: ἀνδροπόρνοι
 τὸν τρόπον ἦσαν. καὶ, Ἐκαλοῦντο μὲν
 ἑταῖροι, ἦσαν δὲ ἑταῖραι: ἡ γὰρ ὁμοιό-
 της ἡ περὶ τὰ κῶλα καὶ ἀντίθεσις, ἐκλύ-
 ειτὴν δεινότητα διὰ τὴν κακοτεχνίαν:
 θυμὸς γὰρ τέχνης οὐ δεῖται. ἀλλὰ δεῖ
 τρόποντινα, αὐτοφυσᾷ εἶναι ἐπὶ τῶν το-
 ιούτων κατηγοριῶν, καὶ ἀπὸ τὰ λε-
 γόμενα. οὔτε δὴ τα ἐν δεινότητι χρήσιμα
 τὰ τοιαῦτα ὡς ἔδειξα, οὔτε ἐν πάθεσι
 καὶ ἡ θήσει: ἀπώλου γὰρ εἶναι εὐύλε-
 ται καὶ ἀποόητον τὸ πάθος. ὁμοίως δὲ
 καὶ τὸ ἥθος. ἐν γοῦν τοῖς ἀριστοτέλοις πε-
 ρὶ δικαιοσύνης, ὅτι τὴν ἀθηναίων πόλιν
 ὀδυρόμενος, εἰ μὲν οὕτως εἴποι ὅτι Ποί-
 αν τοιαύτην πόλιν εἶλον τῶν ἐχθρῶν,
 οἶαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν, ἐμ-

ΙΔ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

σάντων· εἶδος δὲ τὸν παρομοίου τὸ
ισόκωλον, ἐπ' αὐτὴν ἴσας ἔχει τὰ κῶλα
ταῖς συλλαβαῖς, ὡς παρὰ θεκυδίδη.

Ὡς οὐτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων
τὸ ἔργον : οἷς τε ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι,
οὐκ ὀνειδίζοντων : ισόκωλον μὲν δὴ τοῦ-
το. Ομοιοτέλευτα δὲ ἐστὶ, τὰ εἰς ὁμο-
ια καταλήγοντα, ἥτοι εἰς ὀνόματα ταυ-
τὰ. ὥς περ ἔχει ἐπὶ τῷ, Σύ δ' αὐτὸν
κὴ ζῶντα ἔλεγες κακῶς, κὴ νυῦ θανόν-
τα γράφεις κακῶς. ἢ ὅταν εἰς συλλα-
βὴν καταλήγῃ τὴν αὐτὴν. ὥς περ τὰ
ἐκ τῷ πανηγυρικοῦ προσηρμέναι. χρῆ-
σις δὲ τῶν τοιούτων κώλων ἐπισφαλής :
οὐτε γὰρ δεινῶς λέγοντι ἐπιτήδεια :
ἐκλύει γὰρ τὴν δεινότητα ἢ περὶ αὐτὰ
τερθρεῖα κὴ φροντίς. δῆλον δὲ ἡμῖν τοῦ-
το ποιεῖ θεόπομπος : κατηγορῶν γὰρ
τῶν

Φ Α Λ Η Ρ Ε Ω Σ . Ι Ζ

πόδοις. ἔστι δὲ κῶλα, ἃ μὴ ἀντικείμενα, ἐμφαίνειν τινὰ ἀντίθεσιν, διὰ τὸ τῷ ῥήματι ἀντιθέτως γεγράφθαι. καθάπερ τὸ παρ' ἐπιχάρμῳ τῷ ποιητῇ πεπαιγμένον. ὅτι τόκα μὲν ἐν τήνοις ἐγὼν ἰὼ, τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγὼν, τὸ αὐτὸ μὲν γὰρ εἴρηται, καὶ ἔδεν ἐναντίον. ὁ δὲ ζῳπος τῆς ἐρμηνείας μεμιγμένος, ἀντίθεσιν τινὰ πλανῶντι ἔοικεν, ἀλλ' ἔτος μὲν ἴσως γέλωτα ποιῶν οὕτως αὐτέθηκεν, καὶ ἅμα σκώπτων τοὺς ῥήτορας.

Ἔστι δὲ καὶ παρόμοια κῶλα, ἅτινα παρόμοια δὴ τοῖς ἐπ' ἀρχῆς. οἷον Δωρητοῖτε πέλοντο, παραρρήτοίτ' ἐπέεσσιν. ἢ ὡς ἐπὶ τέλους, ὡς ἡ τῆς πανηγυρικοῦ ἀρχὴ. Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συσπαραζόντων, καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταση-

ΙΒ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

δε ἤτοι τοῖς προῖγμασιν. οἷον Πλείων
 μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, πεζεύων δὲ διὰ
 τῆς θαλάσσης. ἢ ἀμφοτέροις, τῇ τε
 λέξει καὶ τοῖς πράγμασιν. ὥς περ ἡ αὐ-
 τή περίοδος ὧδε ἔχει. † κατὰ δὲ
 τὰ ὀνόματα μόνον ἀντικείμενα κῶλα,
 τοιάδε ἐστὶν, οἷον ὡς ἔτι μὲν ἐλένλεν πα-
 ραβαλὼν τῷ ἡρακλεῖ φησιν, ὅτι Τῶ
 μὲν ἐπίπρονον καὶ πολυχίνδυνον τὸν εἶον
 ἐποίησεν: τῆς δὲ περιβλεπτον καὶ πε-
 ριμάχhton τὴν φύσιν κατέστησεν: ἀντι-
 κείμενα γὰρ καὶ ἀρῥθρον ἀρῥθρω, καὶ σινύ-
 δεσμος σινδέσμων, ὅμοια ὁμοίοις: καὶ
 τᾶλλα δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τῷ
 μὲν ἐποίησεν, τὸ κατέστησεν. τῷ δὲ ἐπί-
 προνον, τὸ περιβλεπτον. τῷ δὲ πολυ-
 κίνδυνον, τὸ περιμάχhton: καὶ ὅλως,
 ἐν πρὸς ἓν, ὅμοιον παρ' ὁμοιον, ἢ αὐτὰ

ἡ τοιαύδε συνεστραμμένον τι ἔχει, καὶ
 ἐμφαῖνον ὅτι οὐκ αὖ ἀπολήξειεν εἰς ἀν-
 πλουῖν τέλος. Διαλογικὴ δὲ ἐστὶν ἡ πε-
 ριόδος, ἡ ἔτι ἀνήμενη καὶ ἀπλουτέραι
 τῆς ἱστορικῆς. καὶ μόλις ἐμφαίνουσα ὅτι
 περίοδος ἐστὶν, ὥσπερ ἡ τοιαύδε. Κατέ-
 βλεψθε εἰς τὸν περαιᾶ. μέχρι τῆς Α τε-
 νὺ πρότην ἄγοντες. ἐπέρριπται γὰρ
 ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἐφ' ἑκατέρῳ ἑτέρου,
 ὥσπερ ἐν τοῖς διαλελυμένοις λόγοις, καὶ
 ἀπλήξαμετες, μόλις αὖ ἐννοηθῶμεν κα-
 τὰ τὸ τέλος ὅτι τὸ λεγόμενον περίοδος
 ἔστι. δεῖ γὰρ μεταξὺ διηρημένης τε καὶ
 κατεστραμμένης λέξεως, τὴν διαλογι-
 κὴν περίοδον γράφεσθαι, καὶ μεμιγμέ-
 νην ὁμοίως ἀμφοτέροισι. περιόδων μὲν
 εἶδη τοσαύδε. γίνονται δὲ καὶ ἐξαντικα-
 μένων κώλων περίοδοι : ἀντικαμέναν

Γ 4 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Τ

μήτε περιηγμένη, μήτ' ἀναιμένη σφόδρα, ἀλλὰ μεταξύ ἀμφοῖν. ὡς μήτε ῥητορικὴ δόξαιεν καὶ ἀπίθανος διὰ τὴν περιαγωγὴν, τὰ σεμνόντε ἔχουσα καὶ ἱστορικὴν ἐκ τῆς ἀπλότητος. οἷον ἡ τοιαύτη. Δαρείου καὶ παρυσάτιδος γίνοντα, μέχρι τῆς Νεώτερος δὲ κῦρος: ἐδραία γάρ τινι καὶ ἀσφαλεῖ καταλήξει ἔοικεν αὐτῆς ἡ ἀπόθεσις. Τῆς δὲ ῥητορικῆς περιόδου συνεστραμμένον τὸ εἶδος καὶ κυκλικόν, καὶ δεόμενον τρογγύλου σώματος, καὶ χειρὸς συμπεριαιωμένης τῷ ῥυθμῷ. οἷον τῆς, Μάλισα μὲν εἵνεκα τῆς νομίζεν συμφέρειν τῇ πόλει λελύθαι τὸν νόμον: εἶτα καὶ τῆς παιδὸς εἵνεκα τῆς χαβρίου ὠμολόγησα τούτοις, ὡς ἀν' οἷός τε ὦ, συνερεῖν. χερσὶν γὰρ εὐθείς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἡ περίοδος
ἡ το-

ρίης ἀπόδεξις ἤδε. καὶ πάλιν. Ἡ γὰρ
 σαφὴς φράσις, πολὺ φῶς παρέχεται
 ταῖς τῶν ἀκουάντων διανοίαις. ὑπ' ἀμ-
 φοῖν μὲν τοι συνίσταται ἡ ἀπολὴ πε-
 ρίοδος, καὶ ὑπὸ τῆς μήκοις, καὶ ὑπὸ τῆς
 καμπῆς, τῆς περὶ τὸ τέλος. ὑπὸ δὲ
 θατερίου, οὐδέποτε. ἐν δὲ ταῖς σιελ-
 τοις περιόδοις, τὸ τελευταῖον κῶλον
 μακρότερον χρὴ εἶναι, καὶ ὥσπερ πε-
 ριέχον καὶ περιέληφός τὰ ἄλλα: οὕτω
 γὰρ μεγαλοπρεπὴς εἶναι καὶ σεμνὴ πε-
 ρίοδος, εἰς σεμνὸν καὶ μακρὸν λήγνυσσα
 κῶλον. εἰ δὲ μή, ἀποκεκομμένη, καὶ κω-
 λῇ ὅμοια. παρὰ δὲ εἶγμα δι' αὐτῆς τὸ το-
 ιούτον. Οὐ γὰρ τὸ εἰπεῖν καλῶς, καλόν.
 ἀλλὰ τὸ, εἰπόντα δρᾶσαι τὰ εἰρημένα,
 Τρία δὲ γένη περιέδων εἰσὶν. ἱστορικὴ,
 διαλογικὴ, ῥητορικὴ. ἱστορικὴ μὲν ἡ
 μή-

12 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Τ

πλουῖς ἅμα, καὶ ἐξ ἀμφοῖν ἡδύς. καὶ
 οὔτε μάλα ἰδιωπικός, οὔτε μάλα σοφι-
 στικός. τῶν τε τὰς πυκνάς περιόδους λε-
 γόντων, οὐδ' αἱ κεφαλαὶ ῥαδίως ἐσά-
 σιν, ὡς ἐπὶ τῶν, οἰνωμένων: οἷτε ἀκο-
 υόντες ναυπῶσι διὰ τὸ ἀπίθανον: τότε
 δὲ καὶ ἐκφωνοῦσι τὰ τέλη τῶν περιόδων
 προσδότες κληπροαναβοῶσι. τῶν δὲ πε-
 ριόδων αἱ μικρότεραι μὲν ἐκ δυοῖν κά-
 λων σκευτίζονται: αἱ μέγισται δὲ ἐκ τετ-
 τάρων. τόσῃ ὑπὲρ τέσσαρα, οὐκ ἔστι
 ἐντὸς εἰς περιодικῆς συμμετρίας. γί-
 νονται δὲ καὶ τρίκωλοί τινες: καὶ μονόκω-
 λοι δὲ, αἳ καλοῦσιν ἀπλάως περιόδοις:
 ὅταν γὰρ τὸ κῶλον μῆκός τε ἔχῃ καὶ
 καμπὴν κατὰ τὸ τέλος, τότε μονόκω-
 λος περίοδος γίνεται, καθάπερ ἡ το-
 ιαύτη. Προδότης ἀλκαρνασσῆος ἰσο-
 ρίης

ἀν, οὐδ' αὖ τέρεισιν, οὐδ' ἐ βοηθοῦντα ἀλ-
 λήλοις, ὥς περ ἐν ταῖς περιόδοις. ἔοικε
 γὰρ τὰ μὲν περιοδικὰ κῶλα, τοῖς λί-
 θαις τοῖς ἀντερείδοισιν τὰς περιφερεις εἶ-
 γας, καὶ κυύχουσιν. τὰ δὲ τῆς διαλελυμέ-
 νης ἑρμηνείας, διερρήμενοις πωλησίον λί-
 θοις μόνον καὶ οὐ συκειμένοις. διὸ καὶ πε-
 ριεξοσμένον ἔχει τι ἢ ἑρμηνεία ἢ πρὶν καὶ
 εὐσταλεις. ὥς περ καὶ τὰ ἀρχαῖα. ἀγάλα-
 ματα, ὧν τέχνη ἰδοκεῖ ἢ συστολή καὶ ἰχνό-
 της. ἢ δὲ τῶν μῶν ταῦτα ἑρμηνεία, τοῖς
 φθόγιου ἔργοις ἥδη ἔνικεν, ἔχουσα τι καὶ
 μεγαλεῖον καὶ ἀκρίβεις ἅμα. δοκιμάζω
 γὰρ δὴ ἔγωγε μήτε περιόδοις ὅλον τὸν
 λόγον συνείρεσθαι ὥς ὁ γοργίου. μήτε
 διαλελύσθαι ὅλον ὥς τὰ ἀρχαῖα, ἀλλ'
 λαὲ μεμίσχθαι μάλλον δι' ἀμφοτέρων.
 οὕτω γὰρ καὶ ἱκατάσκευος εἶσαι, καὶ αἰ-

Ι Ο Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

παί : γένεσις δ' αὐτῆς ἡ δὲ. τῆς ἐρμηνείας ἡ μὲν ὀνομάζεται κατεσραμμένη. οἶον ἡ κατὰ περιόδους ἔχουσα, ὡς ἡ τῶν ἰσοκρατείων ρητῶν, καὶ γοργίου, καὶ ἀλκιδάμαντες : ὅλαι γὰρ διὰ περιόδων εἰσὶ συνεχῶν, οὐδέν τι ἔλαττον, ἢ περ ἡ ὁμήρου ποίησις δι' ἑξαμέτρων : ἡ δὲ τις διηρημένη ἐρμηνεία καλεῖται, ἡ εἰς κῶλα λελυμένη, οὐ μάλα ἀλλήλοισι συνηνητημένα, ὡς ἡ ἑκαταίου, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἱεροδότου. καὶ ὅλως ἡ ἀρχαῖα πᾶσα παράδειγμα αὐτῆς. ἑκαταῖος μιλῆσιος ὥδε μυθεῖται. τὰ δὲ γράφω ὡς μοι ἀληθέα δοκίει εἶναι : οἱ γὰρ ἐλλεύων λόγοι πολλοί τε καὶ γελοῖοι, ὡς ἡμοὶ φαίνονται, εἰσι : ὥς περ γὰρ σεσωρευμένοις ἐπ' ἀλλήλοισι τὰ κῶλα ἔοικε καὶ ἐπερρίμμένοις, καὶ οὐκ ἔχουσι συνδέσσειν.

στη

γων, ἐμφαίνῃ ὅτι ἤρκαται ποθεῖν, καὶ
 ἀχτελευτῆσαι ποιεῖν, καὶ ἐπείγεται εἰς τὸ
 τέλος, ὥσπερ οἱ δρομεῖς ἀφθέντες: καὶ
 γὰρ ἐκκινῶν συνημφαίνεται τῇ ἀρχῇ τῆ
 δρόμου τὸ τέλος. ἔνθεν καὶ περίοδος
 ὀνομάσθη, ἀπὸ καθεῖσα ταῖς ἰδοῖς ταῖς
 κυκλοειδέσι καὶ περιωδευμέναις: καθό-
 λου γὰρ οὐδὲν ἡ περίοδος ἐστίν, πλὴν
 ποιά συνθέσις. εἰ γοῦν λυθεῖν αὐτῆς
 τὸ περιωδευμένον καὶ μετασυντεθείη,
 τὰ μὲν πράγματα μενεῖ τὰ αὐτὰ, πε-
 ρίοδος δὲ οὐκ ἔσται. οἷον εἰ τὴν προειρη-
 μένην τις τῆ δημοσθένεια περίοδον ἀνα-
 τρέψας εἴποι ὧς δὲ πῶς: σπινερό τούτοις
 ὧς ἄνδρες ἀθῆναι: φίλος γὰρ μοι ἐστὶν
 ὁ ὕψος χαβρίου: πολὺ δὲ μᾶλλον τού-
 νεν ἡ πόλις, ἢ σπινειπέν με δίκαιόν ἐστιν:
 οὐ γὰρ ἐπὶ οὐδαμοῦ ἡ περίοδος εὕρισκεται

8 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

λία γίνεται πς κὴ ῥητορία αἰτὴ γνώμης.

Τῶν μὲν τοι κωλῶν κὴ κομματίων τοιούτων συμπλεγμένων πρὸς ἀλλήλα, σίνονται αἱ περίοδοι ὀνομαζόμεναι: ἔστι γὰρ περίοδος, σύστημα ἐκ κωλῶν ἢ κομματίων εὐκατασρόφων; πρὸς τὴν διανοίαν τὴν ὑποκειμένην ἀπληροσπυμένην, οἷον, Μαλιστα μὲν εἵνεκα τῆ νομίζουσιν συμφέρον τῇ πόλει λελύθαι τὸν νόμον: εἶτα καὶ τῆ παιδὸς εἵνεκα τοῦ χαβρίου, ὡμολόγησα τούτοις, ὥς αὐτοὶ οἶός τε ὦ, συγγεῖν: αὕτη γὰρ ἡ περίοδος ἐκ τριῶν κωλῶν οὕτως, καμπύλῳ τέ πινε κὴ, συστροφίῳ ἔχει κατὰ τὸ τέλος. Αἰσθητικῆς δὲ ὀρίζεται τὴν περίοδον οὕτως. Περίοδος ἐστὶ λέξις ἀρχὴν ἔχουσα κὴ τελευτῶν, μάλα καλῶς: κὴ πρεπόντως ὀρισμένος: εὐθὺς γὰρ ὁ τὴν περίοδον λέγων

γὰρ

ἔσκει, ἀλλὰ διηγήματι, καὶ μᾶλλον τῇ
 διδασκοντι : καὶ ἐκφοβούντι. οὕτως
 ἐκτενόμενον ἐκλύεται τῷ λόγῳ τὸ θυ-
 μικόν, καὶ σφοδρόν. ὥσπερ τὰ θηρία συ-
 στρέφοντα ἐν αὐτῷ μάχεται. τοιαύτη τις
 ἀνέησυσροφὴ καὶ λόγου καθάπερ συστα-
 λαμένου πρὸς δεινότητα. Ἡ δὲ τοιαύτη
 βραχύτης κατὰ τὴν σκωθεσίαν, κόμμα
 ὀνόμαζται. ὀρίζονται δ' αὐτὸ ὧδε. Κόμ-
 μα ἐστὶ τὸ πώλου ἑλαττον. οἷον τὸ προφ-
 ρημένον, τὸ, τε Διονύσιος ἐν κορίνθῳ, καὶ
 τὸ Γνώθι σεαυτὸν, καὶ τὸ Εἴπου θεῶν, τε.
 τῶν σοφῶν : ἐστὶ γὰρ καὶ ἀποφθεγματι-
 κὸν ἢ βραχύτης. καὶ γνωμολογικόν, καὶ σο-
 φώτερον τὸ ἐν ὀλίγῳ πολλῷ διανοίαν
 ἠθροῖσθαι : καταπερ ἐν τοῖς σπέρμασι
 δινδρον ὅλαν διευάμεις. εἰ δὲ ἐκτεῖνοι
 τό πῃ τὴν γνώμην ἐν μακροῖς, διδασκα-
 λια

Β ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

σητι χεῖς ἐσιδενότερον γὰρ τὸ ἐν ὀλί-
 γῳ πολὺ ἐμφαινόμενον, καὶ σφοδρότερον.
 διὸ καὶ οἱ λακωνεὺς βραχυλόγοι ἐπὶ δει-
 νότητος: καὶ τὸ μὲν ἐπιτάσσειν σκώτο-
 μον καὶ βραχὺ, καὶ πᾶς δεαπότης δούλω
 μονοσυλλαβος. τὸ δὲ ἱκετεύειν μακρόν,
 καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. αἰ λισταὶ καθ' ὅμιλον, καὶ
 χῶλαι καὶ ῥυσσαὶ ὑπὸ βραδυτήτος. τοῦ-
 τῆς ὑπὸ μακρολογίας, καὶ οἱ γέροντες
 μακρολόγοι διὰ τὴν ἀδένειαν. Παρά-
 δεῖγμα δὲ βραχείας συνθέσεως: τὸ Λα-
 κεδαιμόνιοι φιλιππῶ. διονύσιος ἐν κο-
 ρίνθῳ: πολὺ γὰρ δεινότερον φαίνεται
 ῥηθὲν οὕτω βραχείος, ἢ εἴπερ αὐτὸ μα-
 κρῶς ἐκτείναντες, εἰπὼν, ὅτι ὁ διονύσιος
 ποτὲ μέγας ὦν τύραννος, ὥσπερ σύ,
 ὁμῶς νεῦν ἰδιοτίμων, οἶκει κόρινθον: οὐ
 γὰρ ἔτι διὰ πολλῶν ῥηθὲν ἐπιπλήξῃ

ὕδωρ, φέρ' οἶνον ὦ παῖ : μεθύοντας γάρ
 ὁ ρυθμὸς ἀτεχνῶς γέροντος, οὐ μαχο-
 μένου ἥρωος. Μακροῦ μὲν δὴ κῶλυε και-
 ρὸς γίνοιτ' ἀν' ποτε διὰ ταῦτα. γίνοιτο
 δ' αὖ πότε καὶ βραχύος. οἶον, ἢ τοι μι-
 κρόν τι ἡμῶν λεγόντων. ὡς ὀξυνοφῶν φη-
 σιν. ὅπ' ἀφίκοντο οἱ ἑλλήες ἐπὶ τὸν τη-
 λεβόαν ποταμὸν : Οὗτος δὲ ἰὼ, μέγας
 μὲν οὐ, καλὸς δὲ : τῇ γὰρ σμικρότητι
 καὶ ἀποκοπῇ τῷ ρυθμοῦ, σιμυανειφαίη
 καὶ ἡ σμικρότης τῷ ποταμοῦ καὶ ἡ χά-
 ρις. εἰ δὲ οὕτως ὑπερεκτείνας αὐτὸ, εἴ-
 πειν. οὗτος δὲ μεγέθει μὲν, ἰὼ ἐλάττω
 τῶν πολλῶν : κάλλει δὲ ὑπερεβάλλετο
 πάντα, τῷ πρέποντος ἀπειτύγχανεν
 αὐτὴ καὶ ἐγίγνετο ὁ λεγόμενος ψυχρὸς. ἀλ-
 λά περὶ ψυχρότητος μὲν ὕστερον ἐροῦ-
 μεν. Τῶν δὲ μικρῶν κῶλυε καὶ δεινός

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

νοιτ' αὖ ἡ λεγομένη ξηρὰ σιύθεις.
 οἶον ἡτοιάδε. Ο βίος βραχύς, ἡ τέχνη
 μακρά, ὁ καιρὸς ὀξύς: κατακεκοιμένη
 γὰρ ἔοικεν ἡ σιύθεις καὶ κεκερματισ-
 μένη, καὶ εὐκαταφρόνητος, διὰ τὸ μικρὰ
 σύμπαντα ἔχειν. Γίνεται μὲν οὐδ' πο-
 τὲ καὶ μακροῦ κώλου καιρός. οἶον ἐν τοῖς
 μεγέθεσιν, ὡς ὁ πλάτων φησι: Τὸ γὰρ
 δὴ παῦν τόδε, τὸ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς πο-
 ρεύμενον συμποδίζει καὶ συγκυκλεῖ:
 χεδὸν γὰρ τῷ μεγέθει τῷ κώλῳ συνε-
 ξῆρται καὶ ὁ λόγος. διὰ τοῦτο καὶ ἐξάμε-
 τρον ἥρῳ ἐν τε ὀνομάζεται ὑπὸ τῷ μή-
 κους, καὶ πρέπον ἥρῳσιν, καὶ οὐκ αὖ
 σὺν ὁμήρου ἱλιάδα πρεπόντως τις γρά-
 ψειεν τοῖς ἀρχιλοχοῦ βραχέσιν. οἶον Αχιν-
 μένη σκυτάλη. καὶ Τίς σὰς παρήειρε
 φρένας, οὐδ' ἐπὶ τοῖς ἀνακρέοντος τῷ Φέρ-
 ῳ

ρείου, καὶ παρυσάπιδος γίνονται παῖδες·
 ἔχει γὰρ πάντα ὁλοκληρίαν ἡ διάνοια
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν. ὅτι ἐγένοντο δαρείω
 καὶ παρυσάπιδι παῖδες. καὶ ὡσαύτως
 τὸ ἕτερον κῶλον, ὅτι Πρεσβύτερος μὲν
 ἀρταξέρξης· νεώτερος δὲ κῦρος. ὥστε
 τὸ μὲν κῶλον, ὡς φημι, διάνοιαν περιέ-
 ξει πάντα πάντη πάντως, ἢ τοι ὅλῳ, ἢ μέ-
 τρος ὅλης ὅλῳ. Δεῖ δὲ οὔτε πάνυ μα-
 κρά ποιεῖν τὰ κῶλα· ἐπεῖτοι γίνεται
 ἄμετρος ἡ συνῆσις, ἢ δυσπαρακολούθη-
 τος· οὐδὲ γὰρ ἡ ποιητικὴ ὑπὲρ ἑξάμε-
 τρον ἦλθεν, εἰ μή που ἐν ὀλίγοις· γελοῖ-
 ον γὰρ τὸ μέτρον ἄμετρον εἶναι, καὶ κα-
 ταλήγοντος τῷ μέτρῳ ἐπιλεληῆσθαι ἢ
 μᾶς, ἢ ὅτε ἤρξατο· οὔτε δὴ τὸ μῆκος
 τῶν κῶλων πρέπον τοῖς λόγοις διά τινι
 ἀμετρίαν, οὔτε ἡ μικρότης, ἐπεῖτοι γί-

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

νοια τῷ κῶλῳ ὅλῳ ὅλη, καὶ ἀμφω συγ-
καταλήγουσιν : ἐνίοτε μέντοι τὸ κῶλον
ὅλῳ μὲν οὐ συμπεραίοι διανοίαν : μέ-
ρος δὲ ὅλης ὅλον. ὡς γὰρ τῆς χειρὸς οὐσῆς
ὅλου πινός, μέρη αὐτῆς ὅλα ὅλης ἐσιν .
οἶον, δάκτυλοι καὶ πῆχεις : ἰδίαν γὰρ
περιγραφὴν ἔχει τούτων τῶν μερῶν ἑ-
καστον, καὶ ἴδια μέρη, ἕται καὶ διανοίας
πινός ὅλης οὐσῆς μεγάλης, ἐμπεριλαμ-
βανοίτ' αὖ μέρη τινὰ αὐτῆς, ὁλόκληρα
οὗτα καὶ αὐτὰ . Ὡς περ ἐν τῇ ἀρχῇ
τῆς ἀναβάσεως τῆς ξενοφώντος τὸ τοι-
οῦτον . Δαρείου καὶ παρυσάπιδος, μέ-
γρι τῷ, Νεώτερος δὲ κύρος, σωτε-
τελεσμένη πᾶσα διανοία ἐστίν : τὰ δὲ
ἐν αὐτῇ κῶλα δύο, μέρη μὲν αὐτῆς
ἑκατερόν ἐστι : διανοία δὲ ἐν ἑκατέρῳ πᾶλη
ροῦταί τις, ἰδίον ἔχουσα πέρασ. οἶον Δα-
ρεί

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΑΛΗΡΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

Σ Π Ε Ρ ἡ ποίησις δι-
αιρεῖται τοῖς μέτροις .
οἷον ἡμιμέτροις, ἢ ἑξα-
μέτροις, ἢ τοῖς ἄλλοις,
οὕτω καὶ τὴν ἐρμηνεί-
αν τὴν λογικὴν διαιρεῖ καὶ διακρίνει τὰ
κασιλούμενα κῶλα, καθάπερ ἀναπαύ-
οντα τὸν λόγον, τὰ, τε καταληγόμενα
αὐτὰ, καὶ ἐν πολλοῖς ὅροις ὀρίζοντα
τὸν λόγον. ἐπεῖτοι μακρὸς ἀν εἴη καὶ
ἄπειρος, καὶ ἀτεχνᾶς πνίγων τὸν λέγον-
τα. Βούλεται μέντοι διάνοιαν ἀπαρτί-
ζειν τὰ κῶλα ταῦτα, ποτὲ μὲν ὅλῃ
διάνοιαν, οἷον ὡς ἑκαταῖος φησὶν ἐν τῇ
ἀρχῇ τῆς ἱστορίας. Ἐκαταῖος μιλῆσιος.
ὧδε μιθεῖται: σκωειληπται γαι δα-

Α γοια.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE ROSS SCHOOL

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΦΑΛΗΡΕΩΣ ΠΕΡΙ
ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

DEMETRII PHALEREI
DE ELOCUTIONE.

FLORENTIAE,

Apud Petrum Ceconcellium. 1622.
SUPERIOR. PERMISSV.

YOUTHFUL

THE YOUTHFUL

THE YOUTHFUL

THE YOUTHFUL

THE YOUTHFUL

THE YOUTHFUL

THE YOUTHFUL

65421

6

8-d

21

M

otheca

ll. Rom.

Jesu

13.6

56

35

